

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 294

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

61ο έτος

20 Αυγούστου 2018

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2018/C 294/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2018/C 294/02

Υπόθεση C-203/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δύετο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2018 — Dirk Andres ενεργών υπό την ιδιότητα του συνδίκου πτωχεύσεως της Heitkamp BauHolding GmbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας [Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Γερμανική φορολογική νομοθεσία αφορώσα τη δυνατότητα μεταφοράς ζημιών σε επόμενα φορολογικά έτη («ρήτρα εξυγιάνσεως») — Απόφαση κηρύσσουσα το καθεστώς ενισχύσεως ασύμβατο με την εσωτερική αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Πρόσωπο το οποίο η πράξη αφορά ατομικά — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Έννοια της «κρατικής ενισχύσεως» — Προϋπόθεση αφορώσα τον επιλεκτικό χαρακτήρα — Καθορισμός του πλαισίου αναφοράς — Νομικός χαρακτηρισμός των πραγματικών περιστατικών]

2

2018/C 294/03

Υπόθεση C-208/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δύετο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2018 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Dirk Andres (συνδίκου πτωχεύσεως της Heitkamp BauHolding GmbH), Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Γερμανική φορολογική νομοθεσία αφορώσα ορισμένες μεταφορές ζημιών σε επόμενα φορολογικά έτη («ρήτρα εξυγιάνσεως») — Απόφαση κηρύσσουσα το καθεστώς ενισχύσεως μη συμβατό με την εσωτερική αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Πρόσωπο το οποίο η πράξη αφορά ατομικά — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Έννοια της «κρατικής ενισχύσεως» — Προϋπόθεση αφορώσα τον επιλεκτικό χαρακτήρα — Καθορισμός του πλαισίου αναφοράς — Νομικός χαρακτηρισμός των πραγματικών περιστατικών]

3

EL

2018/C 294/04	Υπόθεση C-209/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2018 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Lowell Financial Services GmbH, πρώην GFKL Financial Services AG, Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναίρεσης — Κρατικές ενισχύσεις — Γερμανική φορολογική νομοθεσία αφορώσα ορισμένες μεταφορές ζημιών σε επόμενα φορολογικά έτη («ρήτρα εξυγιάνσεως») — Απόφαση κηρύσσουσα το καθεστώς ενισχύσεως μη συμβατό με την εσωτερική αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Πρόσωπο το οποίο η πράξη αφορά ατομικά — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Έννοια της «κρατικής ενισχύσεως» — Προϋπόθεση αφορώσα τον επιλεκτικό χαρακτήρα — Καθορισμός του πλαισίου αναφοράς — Νομικός χαρακτηρισμός των πραγματικών περιστατικών]	4
2018/C 294/05	Υπόθεση C-219/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2018 — Lowell Financial Services GmbH, πρώην GFKL Financial Services AG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας [Αίτηση αναίρεσης — Κρατικές ενισχύσεις — Γερμανική φορολογική νομοθεσία αφορώσα ορισμένες μεταφορές ζημιών σε επόμενα φορολογικά έτη («ρήτρα εξυγιάνσεως») — Απόφαση κηρύσσουσα το καθεστώς ενισχύσεως μη συμβατό με την εσωτερική αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Πρόσωπο το οποίο η πράξη αφορά ατομικά — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Έννοια της «κρατικής ενισχύσεως» — Προϋπόθεση αφορώσα τον επιλεκτικό χαρακτήρα — Καθορισμός του πλαισίου αναφοράς — Νομικός χαρακτηρισμός των πραγματικών περιστατικών]	5
2018/C 294/06	Υπόθεση C-451/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Supreme Court of the United Kingdom (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — MB κατά Secretary of State for Work and Pensions (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 79/7/ΕΟΚ — Ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης — Εθνικό συνταξιοδοτικό σύστημα — Προϋποθέσεις αναγνώρισης της αλλαγής φύλου — Εθνική ρύθμιση η οποία εξαρτά αυτή την αναγνώριση από την ακύρωση γάμου συναφθέντος πριν από την εν λόγω αλλαγή φύλου — Άρνηση χορηγήσεως, σε πρόσωπο το οποίο έχει αλλάξει φύλο, κρατικής συντάξεως γήρατος από την ηλικία συνταξιοδοτήσεως των προσώπων του επίκτητου φύλου — Άμεση δυσμενής διάκριση λόγω φύλου)	5
2018/C 294/07	Υπόθεση C-564/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2018 — Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) κατά Puma SE [Αίτηση αναίρεσης — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 5 — Άρθρο 76 — Διαδικασία ανακοπής — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 — Κανόνας 19 — Κανόνας 50, παράγραφος 1 — Προγενέστερες αποφάσεις του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) με τις οποίες αναγνωρίζεται η φήμη του προγενέστερου σήματος — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Συνεκτίμηση των αποφάσεων αυτών σε μεταγενέστερες διαδικασίες ανακοπής — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Υποχρεώσεις των τμημάτων προσφυγών του EUIPO σε σχέση με την ενώπιόν τους διαδικασία]	6
2018/C 294/08	Υπόθεση C-635/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2018 — Spliethoff's Benrchtungskantoor BV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναίρεσης — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Προσδιορισμός του αντικείμενου της διαφοράς — Χρηματοδοτική συνδρομή στο πλαίσιο της διευκολύνσεως «Συνδέοντας την Ευρώπη» (ΔΣΕ) — Τομέας μεταφορών για την περίοδο 2014-2020 — Προσκήσεις υποβολής προτάσεων — Εκτελεστικός Οργανισμός Καινοτομίας και Δικτύων (INEA) — Μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με το οποίο γνωστοποιείται στην αναιρεσείουσα η απόρριψη της προτάσεώς της — Μεταγενέστερη απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία καταρτίζεται ο κατάλογος με τις προτάσεις που επελέγησαν — Αποτελεσματική δικαστική προστασία]	7
2018/C 294/09	Υπόθεση C-2/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Instituto Nacional de la Seguridad Social κατά Jesús Crespo Rey [Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου — Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Παράρτημα XI, τίτλος «Ισπανία», σημείο 2 — Σύνταξη γήρατος — Τρόπος υπολογισμού — Θεωρητικό ποσό — Εφαρμοστέα βάση εισφορών — Ειδική σύμβαση — Επιλογή της βάσεως εισφορών — Εθνική νομοθεσία που υποχρεώνει τον εργαζόμενο να καταβάλλει εισφορές με την ελάχιστη βάση εισφορών]	7
2018/C 294/10	Υπόθεση C-57/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Eva Soraya Checa Honrado κατά Fondo de Garantía Salarial (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη — Οδηγία 2008/94/ΕΚ — Άρθρο 3, πρώτο εδάφιο — Πληρωμή από τον οργανισμό εγγυήσεως — Αποζημιώσεις σε περίπτωση λύσεως της σχέσεως εργασίας — Μεταφορά του τόπου εργασίας επιβάλλουσα αλλαγή του τόπου κατοικίας του εργαζομένου — Μεταβολή ουσιώδους στοιχείου της συμβάσεως εργασίας — Λύση της συμβάσεως εργασίας από τον εργαζόμενο — Αρχή της ισότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων)	8

2018/C 294/11	Υπόθεση C-90/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 27ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Turbogás Productora Energética SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2003/96/ΕΚ — Φορολογία των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας — Άρθρο 21, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο — Οντότητα που παράγει ηλεκτρική ενέργεια για δική της χρήση — Μικροί παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας — Άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο α΄ — Ενεργειακά προϊόντα που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας — Υποχρέωση απαλλαγής)	9
2018/C 294/12	Υπόθεση C-230/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 27ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn κατά Udlændingestyrelsen (Προδικαστική παραπομπή — Ιθαγένεια της Ένωσης — Άρθρο 21, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής στο έδαφος των κρατών μελών — Δικαίωμα διαμονής υπηκόου τρίτου κράτους, μέλους της οικογένειας πολίτη της Ένωσης, στο κράτος μέλος του οποίου ο πολίτης αυτός έχει την ιθαγένεια — Είσοδος του μέλους αυτού της οικογένειας στο έδαφος του συγκεκριμένου κράτους μέλους σε χρονικό σημείο μεταγενέστερο της επιστροφής στο κράτος μέλος αυτό του πολίτη της Ένωσης)	9
2018/C 294/13	Υπόθεση C-246/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 27ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ibrahima Diallo κατά État belge (Προδικαστική παραπομπή — Ιθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Άρθρο 10, παράγραφος 1 — Αίτηση για χορήγηση δελτίου διαμονής μέλους της οικογένειας ενός πολίτη της Ένωσης — Χορήγηση — Προθεσμία — Έκδοση και κοινοποίηση της αποφάσεως — Συνέπειες της μη τηρήσεως της εξάμηνης προθεσμίας — Διαδικαστική αυτονομία των κρατών μελών — Αρχή της αποτελεσματικότητας)	10
2018/C 294/14	Υπόθεση C-364/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 27ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «Varna Holiday» EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Παράδοση ακινήτου πριν από την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Αναγνώριση της ακυρότητας της συμβάσεως πώλησεως μετά την προσχώρηση — Υποχρέωση διακανονισμού της αρχικώς πραγματοποιηθείσας εκπτώσεως — Ερμηνεία — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου)	11
2018/C 294/15	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-459/17 και C-460/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 27ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SGI (C-459/17), Valériane SNC (C-460/17) κατά Ministre de l'Action et des Comptes publics [Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Δικαίωμα προς έκπτωση του φόρου εισροών — Ουσιαστικές προϋποθέσεις του δικαιώματος προς έκπτωση — Πραγματική παράδοση των αγαθών]	11
2018/C 294/16	Υπόθεση C-512/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Sąd Rejonowy Poznań — Stare Miasto w Poznaniu (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — διαδικασία η οποία κινήθηκε από την HR [Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Άρθρο 8, παράγραφος 1 — Συνήθης διαμονή του παιδιού — Βρέφος — Καθοριστικές περιστάσεις για τη διαπίστωση του τόπου συνήθους διαμονής]	12
2018/C 294/17	Υπόθεση C-731/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 23 Δεκεμβρίου 2017 η Nap Innova Hoteles, S.L. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 4 Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-522/17, Nap Innova Hoteles κατά SRB	13
2018/C 294/18	Υπόθεση C-118/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 14 Φεβρουαρίου 2018 η Hochmann Marketing GmbH, πρώην Bittorrent Marketing GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 12 Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-771/15, Hochmann Marketing κατά EUIPO	13
2018/C 294/19	Υπόθεση C-318/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Βέλγιο) στις 11 Μαΐου 2018 — Oracle Belgium BVBA κατά Belgische Staat	14
2018/C 294/20	Υπόθεση C-331/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Krajský súd v Prešove (Σλοβακική Δημοκρατία) στις 22 Μαΐου 2018 — TE κατά Pohotovosť s.r.o.	15

2018/C 294/21	Υπόθεση C-341/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 24 Μαΐου 2018 — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid κατά J. κ.λπ.	16
2018/C 294/22	Υπόθεση C-344/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Arbeidshof te Gent (Βέλγιο) στις 25 Μαΐου 2018 — ISS Facility Services NV κατά Sonia Govaerts, Euroclean NV	16
2018/C 294/23	Υπόθεση C-348/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 29 Μαΐου 2018 — Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele — Società semplice κατά Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)	17
2018/C 294/24	Υπόθεση C-349/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vredegerecht te Antwerpen (Βέλγιο) στις 30 Μαΐου 2018 — Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) κατά Mbutuku Kanyeba	18
2018/C 294/25	Υπόθεση C-350/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vredegerecht te Antwerpen (Βέλγιο) στις 30 Μαΐου 2018 — Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) κατά Larissa Nijjs	18
2018/C 294/26	Υπόθεση C-351/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vredegerecht te Antwerpen (Βέλγιο) στις 30 Μαΐου 2018 — Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) κατά Jean-Louis Anita Dedroog	19
2018/C 294/27	Υπόθεση C-354/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Bacău (Ρουμανία) στις 30 Μαΐου 2018 — Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu κατά SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl	20
2018/C 294/28	Υπόθεση C-355/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Salzburg (Αυστρία) στις 31 Μαΐου 2018 — Barbara Rust-Hackner κατά Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	21
2018/C 294/29	Υπόθεση C-356/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Salzburg (Αυστρία) στις 31 Μαΐου 2018 — Christian Gmoser κατά Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	22
2018/C 294/30	Υπόθεση C-357/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Salzburg (Αυστρία) στις 31 Μαΐου 2018 — Bettina Plackner κατά Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	23
2018/C 294/31	Υπόθεση C-359/18 P: Αναίρεση που άσκησε την 1η Ιουνίου 2018 ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 22 Μαρτίου 2018 στην υπόθεση T-80/16, Shire Pharmaceuticals Ireland κατά EMA	23
2018/C 294/32	Υπόθεση C-364/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) στις 4 Ιουνίου 2018 — Eni SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze	24
2018/C 294/33	Υπόθεση C-365/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) στις 4 Ιουνίου 2018 — Shell Italia E & P SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico κ.λπ.	25
2018/C 294/34	Υπόθεση C-366/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social de Madrid (Ισπανία) στις 5 Ιουνίου 2018 — José Manuel Ortiz Mesonero κατά UTE Luz Madrid Centro (αποτελούμενη από τις εταιρίες SICE S.A., Urbalux S.A. ImesAPI S.A. Extralux S.A. και Citelum Ibérica S.A.)	25
2018/C 294/35	Υπόθεση C-367/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 4 Ιουνίου 2018 — María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz και Luis Salas Fernández (ως κληρονόμος της Lucía Sánchez de la Peña) κατά Administración del Estado	26
2018/C 294/36	Υπόθεση C-373/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel (Πορτογαλία) στις 7 Ιουνίου 2018 — Prosa — Produtos e Serviços Agrícolas κατά Autoridade Tributária e Aduaneira	27

2018/C 294/37	Υπόθεση C-377/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Spetsializiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) στις 31 Μαΐου 2018 — Ποινική διαδικασία κατά ΑΗ, ΡΒ, ΧΧ, ΚΜ, ΡΗ	27
2018/C 294/38	Υπόθεση C-380/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 11 Ιουνίου 2018 — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid κατά Ε.Ρ.	28
2018/C 294/39	Υπόθεση C-381/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 11 Ιουνίου 2018 — G.S. κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	28
2018/C 294/40	Υπόθεση C-382/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 11 Ιουνίου 2018 — V.G. κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	29
2018/C 294/41	Υπόθεση C-383/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku (Πολωνία) στις 11 Ιουνίου 2018 — Lexitor Sp. z o.o. κατά Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo — Kredytowa im. Franciszka Stefczyka που εδρεύει στη Gdyni, Santander Consumer Bank S.A. που εδρεύει στο Βρότσλαβ, mBank S.A. που εδρεύει στη Βαρσοβία . . .	30
2018/C 294/42	Υπόθεση C-385/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 11 Ιουνίου 2018 — Arriva Italia Srl κ.λπ. κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti	30
2018/C 294/43	Υπόθεση C-386/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 11 Ιουνίου 2018 — Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA κατά Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	31
2018/C 294/44	Υπόθεση C-387/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Πολωνία) στις 12 Ιουνίου 2018 — Delfarma Sp. z o.o. κατά Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych	32
2018/C 294/45	Υπόθεση C-389/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Βέλγιο) στις 13 Ιουνίου 2018 — Brussels Securities SA κατά État belge . .	32
2018/C 294/46	Υπόθεση C-397/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social de Barcelona (Ισπανία) στις 15 Ιουνίου 2018 — Ana María Páez Juárez κατά Nobel Plásticos Ibérica, S.A.	33
2018/C 294/47	Υπόθεση C-398/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 15 Ιουνίου 2018 — Antonio Bocero Torrico κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social και Tesorería General de la Seguridad Social	34
2018/C 294/48	Υπόθεση C-399/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 18 Ιουνίου 2018 — Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV κατά Autoriteit Consument en Markt	35
2018/C 294/49	Υπόθεση C-401/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Krajský soud v Praze (Τσεχική Δημοκρατία) στις 18 Ιουνίου 2018 — Herst, s.r.o. κατά Odvolací finanční ředitelství	35
2018/C 294/50	Υπόθεση C-403/18 Ρ: Αναίρεση που άσκησαν στις 14 Ιουνίου 2018 η Alcogroup και η Alcodis κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 10 Απριλίου 2018 στην υπόθεση T-274/15, Alcogroup και Alcodis κατά Επιτροπής	37
2018/C 294/51	Υπόθεση C-407/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Višje sodišče v Mariboru (Σλοβενία) στις 21 Ιουνίου 2018 — Aleš Kuhar, Jožef Kuhar κατά Addiko Bank d.d.	37
2018/C 294/52	Υπόθεση C-440/18 Ρ: Αναίρεση που άσκησε στις 4 Ιουλίου 2018 η Verein Deutsche Sprache e.V. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτερο τμήμα) στις 23 Απριλίου 2018 στην υπόθεση T-468/16, Verein Deutsche Sprache e.V. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	38
2018/C 294/53	Υπόθεση C-443/18: Προσφυγή της 4ης Ιουλίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	39
Γενικό Δικαστήριο		
2018/C 294/54	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-379/19 RENV και T-381/10 RENV: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2018 — Keramag Keramische Werke κ.λπ. κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Γαλλική αγορά ειδών υγιεινής — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συμμετοχή ορισμένων οντοτήτων στην παράβαση — Νέα αξιολόγηση των διαθέσιμων αποδεικτικών στοιχείων)	41

2018/C 294/55	Υπόθεση T-222/14 RENV: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 2018 — Deluxe Entertainment Services Group κατά EUIPO (deluxe) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης deluxe — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 94 του κανονισμού 2017/1001]}	42
2018/C 294/56	Υπόθεση T-616/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2018 — Transtec κατά Επιτροπής (ΕΤΑ — Χώρες ΑΚΕ — Συμφωνία του Κοτονού — Πρόγραμμα στηρίξεως πολιτιστικών πρωτοβουλιών στις πορτογαλόφωνες χώρες της Αφρικής — Ποσά που καταβλήθηκαν από την Επιτροπή στην οντότητα που είναι αρμόδια για την οικονομική εκτέλεση του προγράμματος στη Γουινέα-Μπισάου — Ανάκτηση κατόπιν οικονομικού ελέγχου — Συμψηφισμός απατήσεων — Αναλογικότητα — Αδικολόγητος πλουτισμός — Εξωσυμβατική ευθύνη)	42
2018/C 294/57	Υπόθεση T-88/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Ιουλίου 2018 — Ισπανία κατά Επιτροπής [ΕΓΤΑΑ — Τελευταίο έτος εφαρμογής της περιόδου προγραμματισμού 2007-2013 — Εκκαθάριση των λογαριασμών των οργανισμών πληρωμών των κρατών μελών — Απόφαση που κηρύσσει ορισμένο ποσό ως ποσό που δεν επαναχρησιμοποιείται στο πλαίσιο του προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης της Αυτόνομης Κοινότητας της Extremadura — Μέθοδος υπολογισμού — Άρθρο 69, παράγραφος 5β, του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη]	43
2018/C 294/58	Υπόθεση T-98/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Μαΐου 2018 — RT κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αναρρωτική άδεια — Άρθρο 59, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — Εσωτερικοί κανόνες σχετικά με τις ιατρικές εξετάσεις σε συνδυασμό με την απουσία από την εργασία για λόγους υγείας και τις περιοδικές ιατρικές εξετάσεις των προσώπων που διεκδικούν το επίδομα αναπηρίας — Ιατρικό πιστοποιητικό — Έλλειψη υπογραφής και σφραγίδας του ιατρού — Παροχή ιατρικών συμβουλών εξ αποστάσεως μέσω Διαδικτύου — Μη αποδοχή)	44
2018/C 294/59	Υπόθεση T-218/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 2018 — HF κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Άρθρο 24 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης — Αίτημα αρωγής — Άρθρο 12α του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης — Ηθική παρενόχληση — Συμβουλευτική επιτροπή για την παρενόχληση και την πρόληψη της στον χώρο εργασίας — Απορριπτική απόφαση επί του αιτήματος αρωγής — Δικαίωμα ακρόασης — Αρχή της εκατέρωθεν ακρόασης — Άρνηση κοινοποίησης της γνωμοδότησης της συμβουλευτικής επιτροπής και των πρακτικών της εξέτασης των μαρτύρων — Διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας — Εύλογο χρονικό διάστημα)	45
2018/C 294/60	Υποθέσεις T-402/17 και T-403/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2018 — Vienna International Hotelmanagement κατά EUIPO (Vienna House και VIENNA HOUSE) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αιτήσεις καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Vienna House και του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης VIENNA HOUSE — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 2017/1001]}	45
2018/C 294/61	Υπόθεση T-322/18: Προσφυγή της 23ης Μαΐου 2018 — García Ruiz κατά Κοινοβουλίου	46
2018/C 294/62	Υπόθεση T-341/18: Προσφυγή της 31ης Μαΐου 2018 — NEC Corporation κατά Επιτροπής	47
2018/C 294/63	Υπόθεση T-342/18: Προσφυγή της 30ής Μαΐου 2018 — Nichicon Corporation κατά Επιτροπής	48
2018/C 294/64	Υπόθεση T-343/18: Προσφυγή της 3ης Ιουνίου 2018 — Tokin Corporation κατά Επιτροπής	50
2018/C 294/65	Υπόθεση T-344/18: Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2018 — Rubycon και Rubycon Holdings κατά Επιτροπής	51
2018/C 294/66	Υπόθεση T-351/18: Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2018 — Ukrselhosprom PCF και Versobank κατά ΕΚΤ	51
2018/C 294/67	Υπόθεση T-363/18: Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2018 — Nippon Chemi-Con Corporation κατά Επιτροπής	52
2018/C 294/68	Υπόθεση T-380/18: Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2018 — Intas Pharmaceuticals κατά EUIPO — Laboratorios Indas (INTAS)	54

2018/C 294/69	Υπόθεση T-383/18: Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2018 — Sta*Ware EDV Beratung κατά EUIPO — Accelerate IT Consulting (businessNavi)	55
2018/C 294/70	Υπόθεση T-386/18: Προσφυγή-αγωγή της 27ης Ιουνίου 2018 — Iccrea Banca κατά Επιτροπής και ΕΣΕ	56
2018/C 294/71	Υπόθεση T-393/18: Προσφυγή της 28ης Ιουνίου 2018 — Mellifera κατά Επιτροπής	57
2018/C 294/72	Υπόθεση T-399/18: Προσφυγή της 27ης Ιουνίου 2018 — TrekStor κατά EUIPO (Theatre)	58
2018/C 294/73	Υπόθεση T-404/18: Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2018 — Zhadanov κατά EUIPO (PDF Expert)	59
2018/C 294/74	Υπόθεση T-405/18: Αγωγή της 3ης Ιουλίου 2018 — Holmer Dahl κατά SRB	59
2018/C 294/75	Υπόθεση T-412/18: Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2018 — mobile.de κατά EUIPO — Droujestvo S Ogranichena Otgovornost «Rezon» (mobile.ro)	60
2018/C 294/76	Υπόθεση T-413/18: Προσφυγή της 4ης Ιουλίου 2018 — Portigon κατά SRB	61
2018/C 294/77	Υπόθεση T-415/18: Προσφυγή της 4ης Ιουλίου 2018 — Silgan Closures και Silgan Holdings κατά Επιτροπής	62
2018/C 294/78	Υπόθεση T-421/18: Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2018 — Bauer Radio κατά EUIPO — Weinstein (MUSIKISS)	63
2018/C 294/79	Υπόθεση T-423/18: Προσφυγή της 6ης Ιουλίου 2018 — Fissler κατά EUIPO (vita)	64

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2018/C 294/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 285 της 13.8.2018.

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 276 της 6.8.2018.

EE C 268 της 30.7.2018.

EE C 259 της 23.7.2018.

EE C 249 της 16.7.2018.

EE C 240 της 9.7.2018.

EE C 231 της 2.7.2018.

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2018 — Dirk Andres ενεργών υπό την ιδιότητα του συνδίκου πτωχεύσεως της Heitkamp BauHolding GmbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-203/16 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Γερμανική φορολογική νομοθεσία αφορώσα τη δυνατότητα μεταφοράς ζημιών σε επόμενα φορολογικά έτη («ρήτρα εξυγίανσεως») — Απόφαση κηρύσσουσα το καθεστώς ενισχύσεως ασύμβατο με την εσωτερική αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Πρόσωπο το οποίο η πράξη αφορά ατομικά — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Έννοια της «κρατικής ενισχύσεως» — Προϋπόθεση αφορώσα τον επιλεκτικό χαρακτήρα — Καθορισμός του πλαισίου αναφοράς — Νομικός χαρακτηρισμός των πραγματικών περιστατικών]

(2018/C 294/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσείων: Dirk Andres ενεργών υπό την ιδιότητα του συνδίκου πτωχεύσεως της Heitkamp BauHolding GmbH (εκπρόσωποι: W. Niemann, S. Geringhoff και P. Dodos, Rechtsanwälte)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal, T. Maxian Rusche και K. Blanck-Putz), Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και R. Kanitz)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αντίθετη αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Αναρεί τα σημεία 2 και 3 του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 4ης Φεβρουαρίου 2016, Heitkamp BauHolding κατά Επιτροπής (T-287/11, EU:T:2016:60).
- 3) Ακυρώνει την απόφαση 2011/527/ΕΕ της Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 7/10 (πρώην CP 250/09 και NN 5/10) που χορηγήθηκε από τη Γερμανία «Νόμος περί φορολογίας νομικών προσώπων, ρήτρα εξυγίανσης».
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο Dirk Andres, ενεργών υπό την ιδιότητα του συνδίκου πτωχεύσεως της Heitkamp BauHolding GmbH, τα οποία αφορούν τόσο την πρωτοβάθμια όσο και την αναιρετική δίκη.

5) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρει τα δικαστικά της έξοδα που αφορούν την αναιρετική δίκη.

(¹) ΕΕ C 211 της 13.6.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2018 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Dirk Andres (συνδίκου πτωχεύσεως της Heitkamp BauHolding GmbH), Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-208/16 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Γερμανική φορολογική νομοθεσία αφορώσα ορισμένες μεταφορές ζημιών σε επόμενα φορολογικά έτη («ρήτρα εξυγιάνσεως») — Απόφαση κηρύσσουσα το καθεστώς ενισχύσεως μη συμβατό με την εσωτερική αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Πρόσωπο το οποίο η πράξη αφορά ατομικά — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Έννοια της «κρατικής ενισχύσεως» — Προϋπόθεση αφορώσα τον επιλεκτικό χαρακτήρα — Καθορισμός του πλαισίου αναφοράς — Νομικός χαρακτηρισμός των πραγματικών περιστατικών]

(2018/C 294/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και R. Kanitz)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Dirk Andres (σύνδικος πτωχεύσεως της Heitkamp BauHolding GmbH) (εκπρόσωποι: W. Niemann, S. Geringhoff, και P. Dodos, Rechtsanwälte), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal, T. Maxian Rusche και K. Blanck-Putz)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αναίρεση.
- 2) Αναίρει τα σημεία 2 και 3 του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 4ης Φεβρουαρίου 2016, Heitkamp BauHolding κατά Επιτροπής (T-287/11, EU:T:2016:60).
- 3) Ακυρώνει την απόφαση 2011/527/ΕΕ της Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 7/10 (πρώην CP 250/09 και NN 5/10) που χορηγήθηκε από τη Γερμανία κατ' εφαρμογή της ρήτρας εξυγιάνσεως του νόμου περί φορολογίας νομικών προσώπων («KStG, Sanierungsklausel»).
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της σε σχέση τόσο με την πρωτόδικη όσο και με την αναιρετική διαδικασία και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας, καθώς και στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο Dirk Andres, ενεργών ως σύνδικος πτωχεύσεως της Heitkamp BauHolding GmbH, σε σχέση τόσο με την πρωτόδικη όσο και με την αναιρετική διαδικασία.

(¹) ΕΕ C 211 της 13.6.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2018 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά *Lowell Financial Services GmbH*, πρώην *GFKL Financial Services AG*, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-209/16 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Γερμανική φορολογική νομοθεσία αφορώσα ορισμένες μεταφορές ζημιών σε επόμενα φορολογικά έτη («ρήτρα εξυγιάνσεως») — Απόφαση κηρύσσουσα το καθεστώς ενισχύσεως μη συμβατό με την εσωτερική αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Πρόσωπο το οποίο η πράξη αφορά ατομικά — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Έννοια της «κρατικής ενισχύσεως» — Προϋπόθεση αφορώσα τον επιλεκτικό χαρακτήρα — Καθορισμός του πλαισίου αναφοράς — Νομικός χαρακτηρισμός των πραγματικών περιστατικών]

(2018/C 294/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και R. Kanitz)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: *Lowell Financial Services GmbH*, πρώην *GFKL Financial Services AG* (εκπρόσωποι: M Schweda, M. Knebelsberger και F. Loose, Rechtsanwälte), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal, T. Maxian Rusche και K. Blanck-Putz)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αντανάιρηση.
- 2) Αναίρει τα σημεία 2 και 3 του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 4ης Φεβρουαρίου 2016, *GFKL Financial Services* κατά Επιτροπής (T-620/11, EU:T:2016:59).
- 3) Ακυρώνει την απόφαση 2011/527/ΕΕ της Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 7/10 (πρώην CP 250/09 και NN 5/10) που χορηγήθηκε από τη Γερμανία κατ' εφαρμογή της ρήτρας εξυγιάνσεως του νόμου περί φορολογίας νομικών προσώπων («KStG, Sanierungsklausel»).
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της σε σχέση τόσο με την πρωτόδικη όσο και με την αναιρετική διαδικασία και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας, καθώς και στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η *Lowell Financial Services GmbH* σε σχέση με την πρωτόδικη διαδικασία.
- 5) Η *Lowell Financial Services GmbH* φέρει τα δικαστικά έξοδά της σε σχέση με την αναιρετική διαδικασία.

⁽¹⁾ ΕΕ C 222 της 20.6.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2018 — **Lowell Financial Services GmbH**,
πρώην **GFKL Financial Services AG** κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της
Γερμανίας

(Υπόθεση C-219/16 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Γερμανική φορολογική νομοθεσία αφορώσα ορισμένες μεταφορές ζημιών σε επόμενα φορολογικά έτη («ρήτρα εξυγίανσεως») — Απόφαση κηρύσσουσα το καθεστώς ενισχύσεως μη συμβατό με την εσωτερική αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Πρόσωπο το οποίο η πράξη αφορά ατομικά — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Έννοια της «κρατικής ενισχύσεως» — Προϋπόθεση αφορώσα τον επιλεκτικό χαρακτήρα — Καθορισμός του πλαισίου αναφοράς — Νομικός χαρακτηρισμός των πραγματικών περιστατικών]

(2018/C 294/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Lowell Financial Services GmbH, πρώην GFKL Financial Services AG (εκπρόσωποι: M Schweda, J. Eggers, M. Knebelberger και F. Loose, Rechtsanwälte)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal, T. Maxian Rusche και K. Blanck-Putz), Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αντανάιρηση.
- 2) Αναρρεί τα σημεία 2 και 3 του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 4ης Φεβρουαρίου 2016, GFKL Financial Services κατά Επιτροπής (T-620/11, EU:T:2016:59).
- 3) Ακυρώνει την απόφαση 2011/527/ΕΕ της Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 7/10 (πρώην CP 250/09 και NN 5/10) που χορηγήθηκε από τη Γερμανία κατ' εφαρμογή της ρήτρας εξυγίανσεως του νόμου περί φορολογίας νομικών προσώπων («KStG, Sanierungsklausel»).
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Lowell Financial Services GmbH σε σχέση τόσο με την πρωτόδικη όσο και με την αναιρετική διαδικασία.

⁽¹⁾ ΕΕ C 222 της 20.6.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Supreme Court of the United Kingdom (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — MB κατά Secretary of State for Work and Pensions

(Υπόθεση C-451/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 79/7/ΕΟΚ — Ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσεως — Εθνικό συνταξιοδοτικό σύστημα — Προϋποθέσεις αναγνώρισεως της αλλαγής φύλου — Εθνική ρύθμιση η οποία εξαρτά αυτή την αναγνώριση από την ακύρωση γάμου συναφθέντος πριν από την εν λόγω αλλαγή φύλου — Άρνηση χορηγήσεως, σε πρόσωπο το οποίο έχει αλλάξει φύλο, κρατικής συντάξεως γήρατος από την ηλικία συνταξιοδοτήσεως των προσώπων του επίκτητου φύλου — Άμεση δυσμενής διάκριση λόγω φύλου)

(2018/C 294/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court of the United Kingdom

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

MB

κατά

Secretary of State for Work and Pensions

Διατακτικό

Η οδηγία 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσεως, και ιδίως το άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, εξεταζόμενο σε συνδυασμό με τα άρθρα 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', τρίτη περίπτωση, και 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία επιβάλλει σε πρόσωπο το οποίο έχει προβεί σε αλλαγή φύλου να πληροί όχι μόνο σωματικά, κοινωνικά και ψυχολογικά κριτήρια, αλλά και την προϋπόθεση ότι δεν είναι έγγαμο με πρόσωπο του φύλου που απέκτησε και το ίδιο κατόπιν της εν λόγω αλλαγής φύλου, προκειμένου να δικαιούται να λάβει κρατική σύνταξη γήρατος από τη νόμιμη ηλικία συνταξιοδοτήσεως των προσώπων του εν λόγω επίκτητου φύλου.

(¹) ΕΕ C 383 της 17.10.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2018 — Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) κατά Puma SE

(Υπόθεση C-564/16 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 5 — Άρθρο 76 — Διαδικασία ανακοπής — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 — Κανόνας 19 — Κανόνας 50, παράγραφος 1 — Προγενέστερες αποφάσεις του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) με τις οποίες αναγνωρίζεται η φήμη του προγενέστερου σήματος — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Συνεκτίμηση των αποφάσεων αυτών σε μεταγενέστερες διαδικασίες ανακοπής — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Υποχρεώσεις των τμημάτων προσφυγών του EUIPO σε σχέση με την ενώπιόν τους διαδικασία]

(2018/C 294/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείον: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: Δ. Μπότσης και D. Hanf)

Έτερος διάδικος: Puma SE (εκπρόσωπος: P. González-Bueno Catalán de Ocón, abogado)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 86 της 20.3.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2018 — Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-635/16 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Προσδιορισμός του αντικειμένου της διαφοράς — Χρηματοδοτική συνδρομή στο πλαίσιο της διευκόλυνσεως «Συνδέοντας την Ευρώπη» (ΔΣΕ) — Τομέας μεταφορών για την περίοδο 2014-2020 — Προσκλήσεις υποβολής προτάσεων — Εκτελεστικός Οργανισμός Καινοτομίας και Δικτύων (INEA) — Μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με το οποίο γνωστοποιείται στην αναιρεσείουσα η απόρριψη της προτάσεώς της — Μεταγενέστερη απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία καταρτίζεται ο κατάλογος με τις προτάσεις που επελέγησαν — Αποτελεσματική δικαστική προστασία]

(2018/C 294/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (εκπρόσωπος: Y. de Vries, advocaat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Samnadda και J. Hottiaux)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 11ης Οκτωβρίου 2016, Spliethoff's Bevrachtingskantoor κατά Επιτροπής (T-564/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:611).
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 70 της 6.3.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Instituto Nacional de la Seguridad Social κατά Jesús Crespo Rey

(Υπόθεση C-2/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου — Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Παράρτημα XI, τίτλος «Ισπανία», σημείο 2 — Σύνταξη γήρατος — Τρόπος υπολογισμού — Θεωρητικό ποσό — Εφαρμοστέα βάση εισφορών — Ειδική σύμβαση — Επιλογή της βάσεως εισφορών — Εθνική νομοθεσία που υποχρεώνει τον εργαζόμενο να καταβάλλει εισφορές με την ελάχιστη βάση εισφορών]

(2018/C 294/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Instituto Nacional de la Seguridad Social

κατά

Jesús Crespo Rey

παρισταμένου του: Tesorería General de la Seguridad Social

Διατακτικό

Η συναφθείσα μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, συμφωνία για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, η οποία υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 21 Ιουνίου 1999, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία υποχρεώνει τον διακινούμενο εργαζόμενο που συνάπτει ειδική σύμβαση με την κοινωνική ασφάλιση του κράτους μέλους αυτού να καταβάλλει εισφορές με την ελάχιστη βάση εισφορών, με αποτέλεσμα, κατά τον υπολογισμό του θεωρητικού ποσού της συντάξεως γήρατος του ως άνω εργαζομένου, ο αρμόδιος φορέας του εν λόγω κράτους μέλους να εξομοιώνει την περίοδο την οποία καλύπτει η σύμβαση αυτή με περίοδο πραγματοποιηθείσα στο ίδιο αυτό κράτος μέλος και να λαμβάνει υπόψη για τον υπολογισμό αυτό μόνο τις καταβληθείσες στο πλαίσιο της εν λόγω συμβάσεως εισφορές, μολονότι ο εν λόγω εργαζόμενος, πριν ασκήσει το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας, κατέβαλε εισφορές στο οικείο κράτος μέλος με βάσεις υψηλότερες από την ελάχιστη βάση εισφορών και μολονότι ο μη διακινούμενος εργαζόμενος ο οποίος δεν έχει κάνει χρήση του δικαιώματός του ελεύθερης κυκλοφορίας και ο οποίος συνάπτει τέτοια σύμβαση έχει την ευχέρεια να καταβάλλει εισφορές με βάσεις υψηλότερες από την ελάχιστη βάση εισφορών.

(¹) EE C 104 της 3.4.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Eva Soraya Checa Honrado κατά Fondo de Garantía Salarial

(Υπόθεση C-57/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη — Οδηγία 2008/94/EK — Άρθρο 3, πρώτο εδάφιο — Πληρωμή από τον οργανισμό εγγυήσεως — Αποζημιώσεις σε περίπτωση λύσεως της σχέσεως εργασίας — Μεταφορά του τόπου εργασίας επιβάλλουσα αλλαγή του τόπου κατοικίας του εργαζομένου — Λύση της συμβάσεως εργασίας από τον εργαζόμενο — Αρχή της ισοτιμίας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων)

(2018/C 294/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Eva Soraya Checa Honrado

κατά

Fondo de Garantía Salarial

Διατακτικό

Το άρθρο 3, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2008/94/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, περί προστασίας των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, έχει την έννοια ότι, όταν, κατά την οικεία εθνική ρύθμιση, ορισμένες νόμιμες αποζημιώσεις που οφείλονται σε περίπτωση λύσεως της συμβάσεως εργασίας με τη βούληση του εργαζομένου καθώς και οι αποζημιώσεις που οφείλονται λόγω απολύσεως για αντικειμενικούς λόγους, όπως αυτές που αναφέρει το αιτούν δικαστήριο, εμπίπτουν στην έννοια των «αποζημιώσεων σε περίπτωση λύσεως της σχέσεως εργασίας», κατά τη διάταξη αυτή, οι νόμιμες αποζημιώσεις που οφείλονται σε περίπτωση λύσεως της σχέσεως εργασίας με τη βούληση του εργαζομένου λόγω μεταφοράς του τόπου εργασίας από τον εργοδότη η οποία υποχρεώνει τον εργαζόμενο να αλλάξει τόπο κατοικίας πρέπει επίσης να εμπίπτουν στην ίδια αυτή έννοια.

(¹) EE C 121 της 18.4.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 27ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Turbogás Produtora Energética SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-90/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2003/96/ΕΚ — Φορολογία των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας — Άρθρο 21, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο — Οντότητα που παράγει ηλεκτρική ενέργεια για δική της χρήση — Μικροί παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας — Άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Ενεργειακά προϊόντα που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας — Υποχρέωση απαλλαγής)

(2018/C 294/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Turbogás Produtora Energética SA

κατά

Autoridade Tributária e Aduaneira

Διατακτικό

Το άρθρο 21, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο, και το άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, έχουν την έννοια ότι μια οντότητα όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία παράγει ηλεκτρική ενέργεια για δική της χρήση, ανεξαρτήτως του μεγέθους της και ανεξαρτήτως της οικονομικής δραστηριότητας που ασκεί κατά κύριο λόγο, πρέπει να θεωρηθεί ως «διανομέας», κατά την έννοια της πρώτης εκ των ανωτέρω διατάξεων, του οποίου η κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας εμπίπτει ωστόσο στην υποχρεωτική απαλλαγή που προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο α'.

⁽¹⁾ ΕΕ C 144 της 8.5.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 27ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn κατά Udlændingestyrelsen

(Υπόθεση C-230/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ιθαγένεια της Ένωσης — Άρθρο 21, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής στο έδαφος των κρατών μελών — Δικαίωμα διαμονής υπηκόου τρίτου κράτους, μέλους της οικογένειας πολίτη της Ένωσης, στο κράτος μέλος του οποίου ο πολίτης αυτός έχει την ιθαγένεια — Είσοδος του μέλους αυτού της οικογένειας στο έδαφος του συγκεκριμένου κράτους μέλους σε χρονικό σημείο μεταγενέστερο της επιστροφής στο κράτος μέλος αυτό του πολίτη της Ένωσης)

(2018/C 294/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn

κατά

Udlændingestyrelsen

Διατακτικό

Το άρθρο 21, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία δεν προβλέπει την παροχή παραγώγου δικαιώματος διαμονής, βάσει του δικαιού της Ένωσης, σε υπήκοο τρίτου κράτους, μέλος της οικογένειας πολίτη της Ένωσης που έχει την ιθαγένεια του εν λόγω κράτους μέλους και επιστρέφει σε αυτό μετά από διαμονή, δυνάμει και τηρουμένου του δικαιού της Ένωσης, σε άλλο κράτος μέλος, όταν το εν λόγω μέλος της οικογένειας του πολίτη της Ένωσης δεν εισήλθε στο κράτος μέλος καταγωγής του εν λόγω πολίτη της Ένωσης ή δεν υπέβαλε αίτηση για χορήγηση άδειας διαμονής «ως φυσική προέκταση» της επιστροφής στο κράτος μέλος αυτό του πολίτη της Ένωσης, καθόσον η εν λόγω ρύθμιση απαιτεί, στο πλαίσιο μιας σφαιρικής εκτιμήσεως, να λαμβάνονται υπόψη και άλλα κρίσιμα στοιχεία, ειδικότερα εκείνα από τα οποία μπορεί να αποδειχθεί ότι, παρά το χρονικό διάστημα που παρήλθε μεταξύ της επιστροφής του πολίτη της Ένωσης στο εν λόγω κράτος μέλος και της εισόδου του μέλους της οικογένειάς του, υπηκόου τρίτου κράτους, στο ίδιο κράτος μέλος, οι οικογενειακοί δεσμοί που συνάφθηκαν ή συσφίχθηκαν στο κράτος μέλος υποδοχής δεν έπαυσαν να υπάρχουν, οπότε δικαιολογείται η παροχή στο εν λόγω μέλος της οικογένειας παραγώγου δικαιώματος διαμονής, όπερ εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 213 της 3.7.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 27ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ibrahima Diallo κατά État belge(Υπόθεση C-246/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ιθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Οδηγία 2004/38/EK — Άρθρο 10, παράγραφος 1 — Αίτηση για χορήγηση δελτίου διαμονής μέλους της οικογένειας ενός πολίτη της Ένωσης — Χορήγηση — Προθεσμία — Έκδοση και κοινοποίηση της αποφάσεως — Συνέπειες της μη τηρήσεως της εξαμηνιαίας προθεσμίας — Διαδικαστική αυτονομία των κρατών μελών — Αρχή της αποτελεσματικότητας)

(2018/C 294/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ibrahima Diallo

κατά

État belge

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, έχει την έννοια ότι η απόφαση επί αιτήσεως για χορήγηση δελτίου διαμονής μέλους της οικογένειας ενός πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να εκδίδεται και να κοινοποιείται εντός της εξαμηνιαίας προθεσμίας που τάσσει η διάταξη αυτή.
- 2) Η οδηγία 2004/38 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία επιβάλλει στις αρμόδιες εθνικές αρχές να χορηγούν αυτοδικαίως στον ενδιαφερόμενο δελτίο διαμονής μέλους της οικογένειας ενός πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οσάκις έχει παρέλθει η εξαμηνιαία προθεσμία του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38, χωρίς να πιστοποιούν προηγουμένως ότι ο ενδιαφερόμενος πληροί πράγματι τις προϋποθέσεις για διαμονή στο κράτος μέλος υποδοχής σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης.

- 3) Το δικαίωμα της Ένωσης έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομολογία, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει της οποίας, κατόπιν δικαστικής ακυρώσεως αποφάσεως περί μη χορηγήσεως δελτίου διαμονής μέλους της οικογένειας ενός πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η αρμόδια εθνική αρχή διαθέτει αυτομάτως εκ νέου ακέραη την εξάμηνη προθεσμία του άρθρου 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38.

⁽¹⁾ EE C 231 της 17.7.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 27ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «Varna Holideis» EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Υπόθεση C-364/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Παράδοση ακινήτου πριν από την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Αναγνώριση της ακυρότητας της συμβάσεως πωλήσεως μετά την προσχώρηση — Υποχρέωση διακανονισμού της αρχικώς πραγματοποιηθείσας εκπτώσεως — Ερμηνεία — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2018/C 294/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad — Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

«Varna Holideis» EOOD

κατά

Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί των ερωτημάτων που υπέβαλε το Administrativen sad — Varna (διοικητικό πρωτοδικείο Βάρνας, Βουλγαρία).

⁽¹⁾ EE C 269 της 14.8.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 27ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SGI (C-459/17), Valérie SNC (C-460/17) κατά Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-459/17 και C-460/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Δικαίωμα προς έκπτωση του φόρου εισροών — Ουσιαστικές προϋποθέσεις του δικαιώματος προς έκπτωση — Πραγματική παράδοση των αγαθών)

(2018/C 294/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SGI (C-459/17), Valériane SNC (C-460/17)

κατά

Ministre de l'Action et des Comptes publics

Διατακτικό

Το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/680/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1991, έχει την έννοια ότι, για να μπορεί η φορολογική διοίκηση να αρνηθεί στον υποκείμενο στον φόρο αποδέκτη ενός τιμολογίου το δικαίωμα να εκπέσει τον ΦΠΑ που μνημονεύεται στο τιμολόγιο αυτό, αρκεί η εν λόγω διοίκηση να αποδείξει ότι οι πράξεις στις οποίες αντιστοιχεί το ως άνω τιμολόγιο δεν έλαβαν χώρα πραγματικά.

(¹) ΕΕ C 347 της 16.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Sąd Rejonowy Poznań — Stare Miasto w Poznaniu (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — διαδικασία η οποία κινήθηκε από την HR

(Υπόθεση C-512/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Άρθρο 8, παράγραφος 1 — Συνήθης διαμονή του παιδιού — Βρέφος — Καθοριστικές περιστάσεις για τη διαπίστωση του τόπου συνήθους διαμονής]

(2018/C 294/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy Poznań — Stare Miasto w Poznaniu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

HR

παρισταμένων των: KO, Prokuratura Rejonowa Poznań Stare Miasto w Poznaniu

Διατακτικό

Το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000, έχει την έννοια ότι η συνήθης διαμονή του παιδιού, κατά τον εν λόγω κανονισμό, αντιστοιχεί στον τόπο στον οποίο βρίσκεται, στην πράξη, το κέντρο της ζωής του. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να προσδιορίσει πού βρίσκεται το κέντρο αυτό κατά την υποβολή της αιτήσεως που αφορά τη γονική μέριμνα του παιδιού, με βάση μια δέσμη συγκλιόντων πραγματικών στοιχείων. Συναφώς, σε υπόθεση όπως αυτή της κύριας δίκης, λαμβανομένων υπόψη των διαπιστωθέντων από το εν λόγω δικαστήριο πραγματικών περιστατικών, αποτελούν, από κοινού, καθοριστικές περιστάσεις τα εξής:

— το γεγονός ότι το παιδί έχει ζήσει, κατά κανόνα, μαζί με τους γονείς του από τη γέννησή του μέχρι τον χωρισμό τους, σε έναν συγκεκριμένο τόπο·

- το γεγονός ότι ο γονέας που ασκεί στην πράξη, μετά τον χωρισμό του ζεύγους, την επιμέλεια του παιδιού εξακολουθεί να διαμένει σε καθημερινή βάση μαζί του στον τόπο αυτό και να ασκεί εκεί την επαγγελματική του δραστηριότητα, η οποία εντάσσεται στο πλαίσιο σχέσεως εργασίας αορίστου χρόνου, και
- το γεγονός ότι το παιδί έχει, στον συγκεκριμένο τόπο, τακτικές επαφές με τον έτερο γονέα του, ο οποίος συνεχίζει να κατοικεί σε αυτόν τον τόπο.

Αντιθέτως, σε υπόθεση όπως αυτή της κύριας δίκης, δεν μπορούν να θεωρηθούν καθοριστικές περιστάσεις:

- τα διαστήματα διαμονής, κατά το παρελθόν, του γονέα που ασκεί, στην πράξη, την επιμέλεια του παιδιού, μαζί με αυτό, στο έδαφος του κράτους μέλους της καταγωγής του κατά τις περιόδους αδειας ή εορτών·
- η καταγωγή του εν λόγω γονέα, οι συνακόλουθοι πολιτιστικοί δεσμοί του παιδιού με αυτό το κράτος μέλος και οι σχέσεις του με την οικογένειά του που κατοικεί στο εν λόγω κράτος μέλος, και
- η τυχόν πρόθεση του εν λόγω γονέα να εγκατασταθεί με το παιδί, στο μέλλον, στο ίδιο αυτό κράτος μέλος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 412 της 4.12.2017.

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Δεκεμβρίου 2017 η Nap Innova Hoteles, S.L. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 4 Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-522/17, Nap Innova Hoteles κατά SRB

(Υπόθεση C-731/17 P)

(2018/C 294/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Nap Innova Hoteles, S.L. (εκπρόσωπος: L. Hernández Cabeza, abogado)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης

Με διάταξη της 5ης Ιουλίου 2018, το Δικαστήριο (ένατο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως και αποφάσισε ότι η Nap Innova Hoteles, S.L. θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Φεβρουαρίου 2018 η Hochmann Marketing GmbH, πρώην Bittorrent Marketing GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 12 Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-771/15, Hochmann Marketing κατά EUIPO

(Υπόθεση C-118/18 P)

(2018/C 294/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Hochmann Marketing GmbH, πρώην Bittorrent Marketing GmbH (εκπρόσωπος: C. Hoppe, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 28ης Ιουνίου 2018 το Δικαστήριο (ένατο τμήμα) απέρριψε ως απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσης.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel* (Βέλγιο) στις 11 Μαΐου 2018 — *Oracle Belgium BVBA* κατά *Belgische Staat*

(Υπόθεση C-318/18)

(2018/C 294/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: *Oracle Belgium BVBA*

Εναγόμενο: *Belgische Staat*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 11ης Ιανουαρίου 2016 (SA.37667), κατά το οποίο «ποσό (του θεωρούμενου ως παράνομου μέτρου ενισχύσεως του Βελγίου υπέρ της *Tekelec International BVBA*, συνιστάμενου στη φορολογική απαλλαγή των λεγόμενων “πλεοναζόντων κερδών” για τα οικονομικά έτη 2009, 2010, 2011 και 2012, η οποία χορηγήθηκε από την επιτροπή προκριματικών φορολογικών γνωμοδοτήσεων της βελγικής φορολογικής αρχής με απόφαση της 1ης Ιουλίου 2008) που δεν έχει ακόμη ανακτηθεί από τους δικαιούχους μετά την ανάκτηση που περιγράφεται στην παράγραφο 1 ανακτάται από τον όμιλο επιχειρήσεων στον οποίο ανήκει ο δικαιούχος», την έννοια ότι, σε περίπτωση εξαγοράς του δικαιούχου της ενισχύσεως (της *Tekelec International BVBA*) από νέο όμιλο επιχειρήσεων (τον όμιλο *Oracle*) μετά τη λήξη του μέτρου ενισχύσεως (του μέτρου ενισχύσεως αφορώντος τα οικονομικά έτη 2009, 2010, 2011 και 2012 και της εξαγοράς πραγματοποιηθείσας στις 10 Ιουνίου 2013) και πριν από την έναρξη της έρευνας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με το παραδεκτό του μέτρου ενισχύσεως (η οποία κινήθηκε με επιστολή της 19ης Δεκεμβρίου 2013), «όμιλο [c] επιχειρήσεων στον οποίο ανήκει ο δικαιούχος» καθίσταται ο όμιλος επιχειρήσεων του αγοραστή ή παραμένει ο όμιλος επιχειρήσεων του πωλητή;
- 2) Εάν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα, ανεξαρτήτως της φύσεως του θεωρούμενου ως παράνομου μέτρου ενισχύσεως (οικονομικής ή φορολογικής), εξαρτάται από το ερώτημα αν η τιμή εξαγοράς είναι σύμφωνη με τους όρους της αγοράς, δηλαδή ο όμιλος επιχειρήσεων του πωλητή παραμένει δικαιούχος εάν η τιμή εξαγοράς είναι σύμφωνη με τους όρους της αγοράς, ειδικότερα εάν η αξία του εν λόγω μέτρου ενισχύσεως συμπεριελήφθη στην τιμή εξαγοράς, και ο όμιλος επιχειρήσεων του αγοραστή καθίσταται δικαιούχος εάν η τιμή εξαγοράς είναι χαμηλότερη της αγοραίας τιμής, ειδικότερα εάν η αξία του εν λόγω μέτρου ενισχύσεως δεν συμπεριελήφθη ή δεν συμπεριελήφθη πλήρως στην τιμή εξαγοράς, ποιος φέρει τότε το βάρος αποδείξεως σε περίπτωση ανακτήσεως της θεωρούμενης ως παράνομης ενισχύσεως από τον όμιλο επιχειρήσεων του αγοραστή ή από μέλος αυτού: πρέπει ο νέος όμιλος επιχειρήσεων ή το μέλος αυτού από το οποίο ζητείται η επιστροφή να αποδείξει ότι η τιμή εξαγοράς είναι σύμφωνη με τους όρους της αγοράς ή πρέπει η ανακτούσα αρχή, το Βελγικό Δημόσιο, να αποδείξει ότι η τιμή εξαγοράς είναι χαμηλότερη της αγοραίας τιμής;
- 3) Εάν ωστόσο, λόγω της φορολογικής φύσεως του επίμαχου μέτρου ενισχύσεως, η απάντηση στο πρώτο ερώτημα δεν εξαρτάται από το ερώτημα αν η τιμή εξαγοράς είναι σύμφωνη με τους όρους της αγοράς, επί ποιας βάσης πρέπει τότε να καθοριστεί ποιος όμιλος επιχειρήσεων είναι, λόγω της εξαγοράς, ο «όμιλο[c] επιχειρήσεων στον οποίο ανήκει ο δικαιούχος»;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Krajský súd v Prešove (Σλοβακική Δημοκρατία)
στις 22 Μαΐου 2018 — ΤΕ κατά Pohotovosť s.r.o.

(Υπόθεση C-331/18)

(2018/C 294/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Krajský súd v Prešove

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: ΤΕ

Καθή: Pohotovosť s.r.o.

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Α Σε συνέχεια της απόφασης που εκδόθηκε στην υπόθεση C-42/15⁽¹⁾, ο Σλοβάκος νομοθέτης απάλειψε, με ισχύ από 1η Μαΐου 2018, τους όρους «του κεφαλαίου, των τόκων και άλλων εξόδων» οι οποίοι προβλέπονταν από το άρθρο 9 του zákonní č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a rôzličkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (νόμου αριθ. 129/2010 περί συμβάσεων καταναλωτικής πίστης και λοιπών πιστώσεων και δανείων προς τους καταναλωτές και περί τροποποιήσεων ορισμένων άλλων νόμων) ως στοιχεία της σύμβασης που αφορούν την αποπληρωμή του δανείου, καταργώντας έτσι τόσο δικαίωμα που ο νόμος παρείχε στους καταναλωτές να γίνεται μεία στις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης με οποιαδήποτε μορφή (και όχι μόνο με τη μορφή πίνακα χρεολυσίων) του επιμερισμού των δόσεων της αποπληρωμής μεταξύ κεφαλαίου, τόκων και πρόσθετων εξόδων, όσο και τις κυρώσεις για μη τήρηση του δικαιώματος αυτού
- Β Αν και η τροποποίηση της νομοθεσίας έχει καταστήσει αποτελεσματικότερη, από την 1η Μαΐου 2018, την εφαρμογή της απόφασης του Δικαστηρίου, εντούτοις, στις διαφορές που αφορούν συμβάσεις που συνάφθηκαν με τους καταναλωτές πριν την 1η Μαΐου 2018, τα [σλοβακικά] δικαστήρια αντιμετώπισαν [την απόφαση του Δικαστηρίου] με τρόπο τέτοιο ώστε να καταλήξουν, ουσιαστικά, στο ίδιο αποτέλεσμα με αυτό που επιδίωκε ο νομοθέτης, υιοθετώντας μια σύμφωνη προς το δικαίο της Ένωσης ερμηνεία.
- Γ Στο πλαίσιο αυτό, το υποβληθέν στο Δικαστήριο ερώτημα αφορά την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης στο πλαίσιο της εφαρμογής του εμμέσου αποτελέσματος των οδηγιών. Λαμβανομένου υπόψη του μεγάλου αριθμού των αποφάσεων με τις οποίες τα [εθνικά] δικαστήρια είχαν δεχθεί, στο παρελθόν, ότι ο νόμος αριθ. 129/2010 αναγνώριζε στους καταναλωτές το δικαίωμα παροχής επεξηγήσεων σχετικά με τον επιμερισμό [των δόσεων] της αποπληρωμής μεταξύ κεφαλαίου, τόκων και πρόσθετων εξόδων, το Δικαστήριο καλείται να απαντήσει στο εξής ερώτημα:

Επιτρέπει η αρχή της ασφάλειας του δικαίου, στο πλαίσιο της εφαρμογής του εμμέσου αποτελέσματος μιας οδηγίας στις οριζόντιες σχέσεις μεταξύ ιδιωτών και προκειμένου να διασφαλιστεί η πλήρης αποτελεσματικότητα της οδηγίας μέσω της εφαρμογής του συνόλου των μεθόδων ερμηνείας και μέσω της εθνικής έννομης τάξης, την έκδοση από εθνικό δικαστήριο, στο πλαίσιο διαφοράς σχετικής με σύμβαση καταναλωτικής πίστης που έχει συναφθεί πριν την 1η Μαΐου 2018, τα αποτελέσματα της οποίας είναι ισοδύναμα με εκείνα που απορρέουν από την τροποποίηση της νομοθεσίας, με ισχύ από 1η Μαΐου 2018, στην οποία προέβη ο νομοθέτης προς εφαρμογή της απόφασης που εκδόθηκε στην υπόθεση C-42/15;

Τα υπόλοιπα ερωτήματα υποβάλλονται μόνο για την περίπτωση που το Δικαστήριο δώσει στο υπό 1.Γ ερώτημα την απάντηση ότι η αρχή της ασφάλειας του δικαίου επιτρέπει, στο πλαίσιο της εφαρμογής του εμμέσου αποτελέσματος μιας οδηγίας στις οριζόντιες σχέσεις μεταξύ ιδιωτών και προκειμένου να διασφαλιστεί η πλήρης αποτελεσματικότητα της οδηγίας, την έκδοση από εθνικό δικαστήριο απόφασης τα αποτελέσματα της οποίας είναι ισοδύναμα με εκείνα που απορρέουν από την τροποποίηση της νομοθεσίας, με ισχύ από 1η Μαΐου 2018, στην οποία προέβη ο νομοθέτης προς εφαρμογή της απόφασης που εκδόθηκε στην υπόθεση C-42/15, οπότε και τίθενται τα εξής ερωτήματα:

2. Έχουν η απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 2016 που το Δικαστήριο εξέδωσε στην υπόθεση C-42/15, Home Credit Slovakia, καθώς και η οδηγία 2008/48/ΕΚ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ⁽³⁾ του Συμβουλίου (στο εξής: οδηγία 2008/48), την έννοια ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η οδηγία 2008/48 αντιτίθεται προς εθνική ρύθμιση η οποία απαιτούσε την αναλυτική αναγραφή των δόσεων αποπληρωμής του δανείου όχι μόνο υπό τη μορφή πίνακα χρεολυσίων, αλλά και με κάθε άλλη εκ του νόμου προβλεπόμενη αναφορά του ποσού, του αριθμού και της περιοδικότητας των δόσεων αποπληρωμής του κεφαλαίου ενός καταναλωτικού δανείου;

3. Έχει η προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου την έννοια ότι, [πέραν των όσων] κρίνει σχετικά με το κεφάλαιο, απαντά επίσης στο ερώτημα σχετικά με το εάν είναι αντίθετη προς την οδηγία 2008/48 ρύθμιση κράτους μέλους η οποία κατοχυρώνει για τους καταναλωτές το δικαίωμα να γίνεται μνεία, σε μια σύμβαση καταναλωτικής πίστωσης, του ποσού, του αριθμού και της ημερομηνίας λήξεως της προθεσμίας καταβολής των τόκων και των εξόδων; Εάν η απόφαση αφορά επίσης και τους τόκους και τα έξοδα, είναι αντίθετος προς την εν λόγω οδηγία, και ειδικά προς το άρθρο της 10, παράγραφος 2, στοιχείο ι', ο επιμερισμός της αποπληρωμής των τόκων και των εξόδων με μορφή άλλη από αυτή του πίνακα τοκοχρεολυσίων;

⁽¹⁾ Απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 2016, Home Credit Slovakia (C-42/15, EU:C:2016:842).

⁽²⁾ ΕΕ 2008, L 133, σ. 66.

⁽³⁾ Οδηγία 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1986 για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη (ΕΕ 1987, L 42, σ. 48).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 24 Μαΐου 2018 — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid κατά J. κ.λπ.

(Υπόθεση C-341/18)

(2018/C 294/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Αναρρεσίβλητοι: J. κ.λπ.

Έτεροι διάδικοι: C. και H. κ.λπ.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/399⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικα συνόρων του Σένγκεν) την έννοια ότι υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος εισήλθε προηγουμένως στη ζώνη Σένγκεν, για παράδειγμα μέσω διεθνούς αερολιμένα, εξέρχεται, κατά την έννοια του κώδικα συνόρων του Σένγκεν, μόλις ναυτολογηθεί ως ναυτικός σε πλοίο το οποίο είναι ήδη ελλιμενισμένο σε θαλάσσιο λιμένα που αποτελεί εξωτερικό σύνορο, ανεξαρτήτως του αν, και σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως πότε, θα εγκαταλείψει με το πλοίο αυτό τον εν λόγω θαλάσσιο λιμένα; Ή πρέπει, προκειμένου να γίνει λόγος για έξοδο, να διαπιστωθεί πρώτα ότι ο ναυτικός θα εγκαταλείψει τον θαλάσσιο λιμένα με το εν λόγω πλοίο, και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ισχύει μέγιστη προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να πραγματοποιηθεί ο απόπλους, και ποια είναι η χρονική στιγμή κατά την οποία πρέπει, στην περίπτωση αυτή, να τοποθετηθεί η σφραγίδα εξόδου; Ή πρέπει να ισχύσει ως «έξοδος» κάποια άλλη χρονική στιγμή, είτε υπό άλλες προϋποθέσεις είτε όχι;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ 2016, L 77, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Arbeidshof te Gent (Βέλγιο) στις 25 Μαΐου 2018 — ISS Facility Services NV κατά Sonia Govaerts, Euroclean NV

(Υπόθεση C-344/18)

(2018/C 294/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeidshof te Gent

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: ISS Facility Services NV

Εφεσίβλητες: Sonia Govaerts, Euroclean NV

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων, την έννοια ότι, όταν πρόκειται για ταυτόχρονη μεταβίβαση διάφορων τμημάτων επιχειρήσεως κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας, τα οποία μεταβιβάζονται σε διάφορους προς ους η μεταβίβαση, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από την υφιστάμενη κατά τον χρόνο της μεταβιβάσεως σύμβαση εργασίας και αφορούν εργαζόμενο ο οποίος παρείχε εργασία σε καθένα από τα μεταβιβασθέντα τμήματα μεταβιβάζονται σε καθέναν από τους προς ους η μεταβίβαση, ανάλογα ωστόσο με την έκταση της απασχολήσεως του προαναφερθέντος εργαζομένου στο τμήμα της επιχειρήσεως που απέκτησε κάθε προς ον η μεταβίβαση,

ή ότι τα προαναφερθέντα δικαιώματα και υποχρεώσεις μεταβιβάζονται στο σύνολό τους στον προς ον η μεταβίβαση του τμήματος της επιχειρήσεως στο οποίο ο εν λόγω εργαζόμενος παρείχε κυρίως την εργασία του,

ή ότι, όταν οι διατάξεις της οδηγίας δεν μπορούν να ερμηνευθούν με κανέναν από τους προαναφερθέντες τρόπους, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση εργασίας και αφορούν τον εν λόγω εργαζόμενο δεν μεταβιβάζονται σε κανέναν προς ον η μεταβίβαση, τούτο δε ισχύει επίσης όταν δεν είναι δυνατό να προσδιοριστεί χωριστά η έκταση της απασχολήσεως του εργαζομένου σε καθένα από τα μεταβιβασθέντα τμήματα της επιχειρήσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ 2001, L 82, σ. 16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 29 Μαΐου 2018 — Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele — Società semplice κατά Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

(Υπόθεση C-348/18)

(2018/C 294/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele — Società semplice

Εφεσίβλητη: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 3950/92 ⁽¹⁾ —υπό το πρίσμα της αποφάσεως του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 5ης Μαΐου 2011 επί των συνεκδικαζόμενων υποθέσεων C-230/09 και C-231/09 σχετικά με το άρθρο 10, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1788/2003 ⁽²⁾— την έννοια ότι η ανακατανομή του μη χρησιμοποιηθέντος μέρους των ποσοτήτων εθνικής αναφοράς δύναται να γίνει βάσει αντικειμενικών κριτηρίων προτεραιότητας οριζόμενων από τα κράτη μέλη ή έχει την έννοια ότι η εν λόγω διαδικασία εξισορρόπησης διέπεται αποκλειστικώς από το κριτήριο της αναλογικότητας;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 405, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1788/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για θέσπιση εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 270, σ. 123).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vrederecht te Antwerpen (Βέλγιο) στις 30 Μαΐου 2018 — Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) κατά Mbutuku Kanyeba

(Υπόθεση C-349/18)

(2018/C 294/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Vrederecht te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Εναγόμενος: Mbutuku Kanyeba

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1371/2007 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των επιβατών σιδηροδρομικών γραμμών, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο α', και το άρθρο 3 της οδηγίας 93/13 ⁽²⁾, την έννοια ότι δημιουργείται πάντα συμβατική έννομη σχέση μεταξύ της μεταφορικής εταιρίας και του επιβάτη, ακόμη κι όταν αυτός, χωρίς να έχει αγοράσει εισιτήριο, κάνει χρήση της υπηρεσίας που παρέχει ο μεταφορέας;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ως άνω ερώτημα, εκτείνεται η προστασία της θεωρίας των καταχρηστικών ρητρών και σε επιβάτη ο οποίος κάνει χρήση των δημοσίων συγκοινωνιών χωρίς να έχει αγοράσει εισιτήριο και λόγω αυτής της συμπεριφοράς, δυνάμει των γενικών όρων μεταφοράς του μεταφορέα, οι οποίοι θεωρούνται γενικώς δεσμευτικοί λόγω της κανονιστικής τους φύσεως ή λόγω της επίσημης δημοσιεύσεώς τους, οφείλει να πληρώσει πρόσθετο τέλος, επιπλέον του κομίστρου;
- 3) Αντιτίθεται το άρθρο 6 της οδηγίας 93/13 σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, το οποίο ορίζει ότι τα «κράτη μέλη θεσπίζουν διατάξεις σύμφωνα με τις οποίες οι καταχρηστικές ρήτρες συμβάσεως μεταξύ επαγγελματία και καταναλωτή, τηρουμένων των σχετικών όρων της εθνικής νομοθεσίας, δεν δεσμεύουν τους καταναλωτές, ενώ η σύμβαση εξακολουθεί να δεσμεύει τους συμβαλλόμενους, εάν μπορεί να υπάρξει και χωρίς τις καταχρηστικές ρήτρες», σε κάθε περίπτωση, στον εκ μέρους του δικαστή μετριασμό των αποτελεσμάτων της ρήτρας που κρίθηκε καταχρηστική ή, αντ' αυτού, στην εφαρμογή του κοινού δικαίου;
- 4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ως άνω ερώτημα, υπό ποιες περιστάσεις μπορεί ο εθνικός δικαστής να προβεί στον μετριασμό των αποτελεσμάτων της ρήτρας που κρίθηκε καταχρηστική, ή, αντ' αυτού, στην εφαρμογή του κοινού δικαίου;
- 5) Σε περίπτωση που δεν μπορεί να δοθεί in abstracto απάντηση στα ως άνω ερωτήματα, τίθεται το ερώτημα αν, σε περίπτωση που η εθνική εταιρία σιδηροδρόμων, αφού εντοπίσει έναν «zwartrijder» (επιβάτη ο οποίος πραγματοποιεί διαδρομή χωρίς εισιτήριο), επιβάλλει σε αυτόν διοικητική κύρωση με τη μορφή πρόσθετου τέλους, ενδεχομένως επιπλέον του κομίστρου, και ο δικαστής καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το επιβληθέν πρόσθετο τέλος είναι καταχρηστικό κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της οδηγίας 93/13, το άρθρο 6 της οδηγίας 93/13 αντιτίθεται στην εκ μέρους του δικαστή κήρυξη της ρήτρας ως άκυρης και στην εφαρμογή του κοινού δικαίου περί ευθύνης προς αποζημίωση της εθνικής εταιρίας σιδηροδρόμων για τη ζημία που η τελευταία υπέστη.

⁽¹⁾ ΕΕ 2007, L 315, σ. 14.

⁽²⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vrederecht te Antwerpen (Βέλγιο) στις 30 Μαΐου 2018 — Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) κατά Larissa Nijs

(Υπόθεση C-350/18)

(2018/C 294/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Vrederecht te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Εναγόμενη: Larissa Nijs

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1371/2007 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των επιβατών σιδηροδρομικών γραμμών, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο α', και το άρθρο 3 της οδηγίας 93/13 ⁽²⁾, την έννοια ότι δημιουργείται πάντα συμβατική έννομη σχέση μεταξύ της μεταφορικής εταιρίας και του επιβάτη, ακόμη κι όταν αυτός, χωρίς να έχει αγοράσει εισιτήριο, κάνει χρήση της υπηρεσίας που παρέχει ο μεταφορέας;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησως στο ως άνω ερώτημα, εκτείνεται η προστασία της θεωρίας των καταχρηστικών ρητρών και σε επιβάτη ο οποίος κάνει χρήση των δημοσίων συγκοινωνιών χωρίς να έχει αγοράσει εισιτήριο και λόγω αυτής της συμπεριφοράς, δυνάμει των γενικών όρων μεταφοράς του μεταφορέα, οι οποίοι θεωρούνται γενικώς δεσμευτικοί λόγω της κανονιστικής τους φύσεως ή λόγω της επίσημης δημοσιεύσώς τους, οφείλει να πληρώσει πρόσθετο τέλος, επιπλέον του κομίστρου;
- 3) Αντιτίθεται το άρθρο 6 της οδηγίας 93/13 σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, το οποίο ορίζει ότι τα «κράτη μέλη θεσπίζουν διατάξεις σύμφωνα με τις οποίες οι καταχρηστικές ρήτρες συμβάσεως μεταξύ επαγγελματία και καταναλωτή, τηρουμένων των σχετικών όρων της εθνικής νομοθεσίας, δεν δεσμεύουν τους καταναλωτές, ενώ η σύμβαση εξακολουθεί να δεσμεύει τους συμβαλλόμενους, εάν μπορεί να υπάρξει και χωρίς τις καταχρηστικές ρήτρες», σε κάθε περίπτωση, στον εκ μέρους του δικαστή μετριασμό των αποτελεσμάτων της ρήτρας που κρίθηκε καταχρηστική ή, αντ' αυτού, στην εφαρμογή του κοινού δικαίου;
- 4) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησως στο ως άνω ερώτημα, υπό ποιες περιστάσεις μπορεί ο εθνικός δικαστής να προβεί στον μετριασμό των αποτελεσμάτων της ρήτρας που κρίθηκε καταχρηστική, ή, αντ' αυτού, στην εφαρμογή του κοινού δικαίου;
- 5) Σε περίπτωση που δεν μπορεί να δοθεί in abstracto απάντηση στα ως άνω ερωτήματα, τίθεται το ερώτημα αν, σε περίπτωση που η εθνική εταιρία σιδηροδρόμων, αφού εντοπίσει έναν «zwartrijder» (επιβάτη ο οποίος πραγματοποιεί διαδρομή χωρίς εισιτήριο), επιβάλλει σε αυτόν διοικητική κύρωση με τη μορφή πρόσθετου τέλους, ενδεχομένως επιπλέον του κομίστρου, και ο δικαστής καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το επιβληθέν πρόσθετο τέλος είναι καταχρηστικό κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της οδηγίας 93/13, το άρθρο 6 της οδηγίας 93/13 αντιτίθεται στην εκ μέρους του δικαστή κήρυξη της ρήτρας ως άκυρης και στην εφαρμογή του κοινού δικαίου περί ευθύνης προς αποζημίωση της εθνικής εταιρίας σιδηροδρόμων για τη ζημία που η τελευταία υπέστη.

⁽¹⁾ ΕΕ 2007, L 315, σ. 14.

⁽²⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vrederecht te Antwerpen (Βέλγιο) στις 30 Μαΐου 2018 — Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) κατά Jean-Louis Anita Dedroog

(Υπόθεση C-351/18)

(2018/C 294/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Vrederecht te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Εναγόμενος: Jean-Louis Anita Dedroog

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1371/2007 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των επιβατών σιδηροδρομικών γραμμών, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο α', και το άρθρο 3 της οδηγίας 93/13 ⁽²⁾, την έννοια ότι δημιουργείται πάντα συμβατική έννομη σχέση μεταξύ της μεταφορικής εταιρίας και του επιβάτη, ακόμη κι όταν αυτός, χωρίς να έχει αγοράσει εισιτήριο, κάνει χρήση της υπηρεσίας που παρέχει ο μεταφορέας;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ως άνω ερώτημα, εκτείνεται η προστασία της θεωρίας των καταχρηστικών ρητρών και σε επιβάτη ο οποίος κάνει χρήση των δημοσίων συγκοινωνιών χωρίς να έχει αγοράσει εισιτήριο και λόγω αυτής της συμπεριφοράς, δυνάμει των γενικών όρων μεταφοράς του μεταφορέα, οι οποίοι θεωρούνται γενικώς δεσμευτικοί λόγω της κανονιστικής τους φύσεως ή λόγω της επίσημης δημοσιεύσεώς τους, οφείλει να πληρώσει πρόσθετο τέλος, επιπλέον του κομίστρου;
- 3) Αντιτίθεται το άρθρο 6 της οδηγίας 93/13 σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, το οποίο ορίζει ότι τα «κράτη μέλη θεσπίζουν διατάξεις σύμφωνα με τις οποίες οι καταχρηστικές ρήτρες συμβάσεων μεταξύ επαγγελματία και καταναλωτή, τηρουμένων των σχετικών όρων της εθνικής νομοθεσίας, δεν δεσμεύουν τους καταναλωτές, ενώ η σύμβαση εξακολουθεί να δεσμεύει τους συμβαλλόμενους, εάν μπορεί να υπάρξει και χωρίς τις καταχρηστικές ρήτρες», σε κάθε περίπτωση, στον εκ μέρους του δικαστή μετριασμό των αποτελεσμάτων της ρήτρας που κρίθηκε καταχρηστική ή, αντ' αυτού, στην εφαρμογή του κοινού δικαίου;
- 4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ως άνω ερώτημα, υπό ποιες περιστάσεις μπορεί ο εθνικός δικαστής να προβεί στον μετριασμό των αποτελεσμάτων της ρήτρας που κρίθηκε καταχρηστική, ή, αντ' αυτού, στην εφαρμογή του κοινού δικαίου;
- 5) Σε περίπτωση που δεν μπορεί να δοθεί in abstracto απάντηση στα ως άνω ερωτήματα, τίθεται το ερώτημα αν, σε περίπτωση που η εθνική εταιρία σιδηροδρόμων, αφού εντοπίσει έναν «zwartrijder» (επιβάτη ο οποίος πραγματοποιεί διαδρομή χωρίς εισιτήριο), επιβάλλει σε αυτόν διοικητική κύρωση με τη μορφή πρόσθετου τέλους, ενδεχομένως επιπλέον του κομίστρου, και ο δικαστής καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το επιβληθέν πρόσθετο τέλος είναι καταχρηστικό κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της οδηγίας 93/13, το άρθρο 6 της οδηγίας 93/13 αντιτίθεται στην εκ μέρους του δικαστή κήρυξη της ρήτρας ως άκυρης και στην εφαρμογή του κοινού δικαίου περί ευθύνης προς αποζημίωση της εθνικής εταιρίας σιδηροδρόμων για τη ζημία που η τελευταία υπέστη.

⁽¹⁾ ΕΕ 2007, L 315, σ. 14.

⁽²⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Bacău (Ρουμανία) στις 30 Μαΐου 2018 — Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu κατά SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl

(Υπόθεση C-354/18)

(2018/C 294/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Bacău

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες, ενάγοντες πρωτοδίκως: Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu

Εφεσίβλητη, εναγομένη πρωτοδίκως: SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποβλέπει το ποσό των 400 ευρώ, που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 261/2004 ⁽¹⁾, στο να αποκαταστήσει πρωτίστως την περιουσιακή ζημία, ενώ η ηθική βλάβη πρέπει να αξιολογηθεί βάσει του άρθρου 12, ή μήπως το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', καλύπτει πρωτίστως την ηθική βλάβη, ενώ η περιουσιακή ζημία διέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 12;
- 2) Εμπίπτει το ποσό που αντιστοιχεί σε απώλεια μισθού και υπερβαίνει το ποσό των 400 ευρώ που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 261/2004 στην έννοια της περαιτέρω αποζημίωσης που προβλέπεται στο άρθρο 12 του εν λόγω κανονισμού;
- 3) Σύμφωνα με το άρθρο 12, [παράγραφος 1], δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 261/2004, «[η] χορηγούμενη δυνάμει του παρόντος κανονισμού αποζημίωση μπορεί να εκπίπτει από την τυχόν περαιτέρω αποζημίωση». Πρέπει το άρθρο αυτό του κανονισμού να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι καταλείπει στη διακριτική ευχέρεια του εθνικού δικαστή την αφαίρεση του ποσού που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', της περαιτέρω αποζημίωσης, ή μήπως είναι υποχρεωτική η αφαίρεση αυτή;
- 4) Στην περίπτωση κατά την οποία η αφαίρεση του ποσού δεν είναι υποχρεωτική, ποια είναι τα στοιχεία βάσει των οποίων ο εθνικός δικαστής αποφασίζει αν θα αφαιρέσει το ποσό που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', από την περαιτέρω αποζημίωση;
- 5) Πρέπει η ζημία που προκλήθηκε από την απώλεια μισθού, εξαιτίας του γεγονότος ότι ο εργαζόμενος δεν κατάφερε να εμφανιστεί στην εργασία του λόγω της αργοπορημένης άφιξης στον προορισμό του κατόπιν μεταφοράς με άλλη πτήση, να αξιολογηθεί υπό το πρίσμα της εκπλήρωσης των υποχρεώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 8 ή των υποχρεώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 12 σε συνδυασμό με το άρθρο 4 του κανονισμού 261/2004;
- 6) Περιλαμβάνει η υποχρέωση του αερομεταφορέα για την παροχή φροντίδας δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 3, και του άρθρου 8 του κανονισμού 261/2004 την παροχή λεπτομερών πληροφοριών στον επιβάτη για όλες τις επιλογές [μεταφοράς με άλλη πτήση], όπως προβλέπονται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία α', β', και γ', του κανονισμού 261/2004;
- 7) Ποιος φέρει, σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού 261/2004, το βάρος της αποδείξεως ότι η μεταφορά με άλλη πτήση πραγματοποιήθηκε το συντομότερο δυνατό;
- 8) Υποχρεώνει ο κανονισμός 261/2004 τους επιβάτες να αναζητήσουν άλλες πτήσεις για τον προορισμό τους και να ζητήσουν από την αεροπορική εταιρία να βρει διαθέσιμες θέσεις στις πτήσεις αυτές, ή μήπως οφείλει η αεροπορική εταιρία να αναζητήσει αυτεπαγγέλτως την πιο συμφέρουσα για τον επιβάτη επιλογή για να τον μεταφέρει στον προορισμό του;
- 9) Ασκει ουσιώδη επιρροή στον καθορισμό των ζημιών που υπέστησαν οι επιβάτες το γεγονός ότι αυτοί αποδέχθηκαν την πρόταση της αεροπορικής εταιρίας να τους παράσχει μια πτήση για την 11η Σεπτεμβρίου 2016, καίτοι θα μπορούσαν να υποθέσουν ότι δεν θα αποζημιώνονταν για το χρονικό διάστημα απουσίας από την εργασία τους;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Landesgericht Salzburg (Αυστρία) στις
31 Μαΐου 2018 — Barbara Rust-Hackner κατά Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft
Österreich

(Υπόθεση C-355/18)

(2018/C 294/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Salzburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Barbara Rust-Hackner

Εναγομένη: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ (δεύτερη οδηγία για την ασφάλιση ζωής) ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/96/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την ασφάλιση ζωής) ⁽²⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 31 της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ, την έννοια ότι η ενημέρωση σχετικά με τη δυνατότητα υπαναχώρησης πρέπει να περιλαμβάνει και την επισήμανση ότι η υπαναχώρηση δεν προϋποθέτει την τήρηση συγκεκριμένου τύπου;
- 2) Είναι δυνατή η υπαναχώρηση λόγω πλημμελούς ενημερώσεως σχετικά με το δικαίωμα υπαναχώρησης ακόμη και μετά τη λύση της συμβάσεως ασφαλίσεως ζωής κατόπιν καταγγελίας (και εξαγοράς) από τον αντισυμβαλλόμενο;

⁽¹⁾ Δεύτερη οδηγία 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 1990, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση ζωής και τη θέσπιση διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ (ΕΕ 1990, L 330, σ. 50).

⁽²⁾ Οδηγία 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Νοεμβρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής) (ΕΕ 1992, L 360, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Salzburg (Αυστρία) στις 31 Μαΐου 2018 — Christian Gmoser κατά Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(Υπόθεση C-356/18)

(2018/C 294/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Salzburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Christian Gmoser

Εναγομένη: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ (δεύτερη οδηγία για την ασφάλιση ζωής) ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/96/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την ασφάλιση ζωής) ⁽²⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 31 της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ, την έννοια ότι η ενημέρωση σχετικά με τη δυνατότητα υπαναχώρησης πρέπει να περιλαμβάνει και την επισήμανση ότι η υπαναχώρηση δεν προϋποθέτει την τήρηση συγκεκριμένου τύπου;
- 2) Είναι δυνατή η υπαναχώρηση λόγω πλημμελούς ενημερώσεως σχετικά με το δικαίωμα υπαναχώρησης ακόμη και μετά τη λύση της συμβάσεως ασφαλίσεως ζωής κατόπιν καταγγελίας (και εξαγοράς) από τον αντισυμβαλλόμενο;

⁽¹⁾ Δεύτερη οδηγία 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 1990, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση ζωής και τη θέσπιση διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ (ΕΕ 1990, L 330, σ. 50).

⁽²⁾ Οδηγία 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Νοεμβρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής) (ΕΕ 1992, L 360, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Salzburg (Αυστρία) στις 31 Μαΐου 2018 — Bettina Plackner κατά Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(Υπόθεση C-357/18)

(2018/C 294/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Salzburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Bettina Plackner

Εναγομένη: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ (δεύτερη οδηγία για την ασφάλιση ζωής) ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/96/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την ασφάλιση ζωής) ⁽²⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 31 της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ, την έννοια ότι η ενημέρωση σχετικά με τη δυνατότητα υπαναχώρησης πρέπει να περιλαμβάνει και την επισήμανση ότι η υπαναχώρηση δεν προϋποθέτει την τήρηση συγκεκριμένου τύπου;

⁽¹⁾ Δεύτερη οδηγία 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 1990, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση ζωής και τη θέσπιση διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ (ΕΕ 1990, L 330, σ. 50).

⁽²⁾ Οδηγία 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Νοεμβρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής) (ΕΕ 1992, L 360, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε την 1η Ιουνίου 2018 ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 22 Μαρτίου 2018 στην υπόθεση T-80/16, Shire Pharmaceuticals Ireland κατά EMA

(Υπόθεση C-359/18 P)

(2018/C 294/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείων: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (εκπρόσωποι: S. Marino, A. Spina, Σ. Δρόσος, T. Jabłoński)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο αναρρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κάνει δεκτή την αναίρεση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (στο εξής: EMA) και να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-80/16,

— να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως ως αβάσιμη, και

— να καταδικάσει την πρωτοδίκως προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας (συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου).

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο EMA προβάλλει δύο λόγους αναιρέσεως.

1) Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως περιλαμβάνει δύο σκέλη. Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, ο EMA ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στη σκέψη 50 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, ότι το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού για τα ορφανά φάρμακα ⁽¹⁾ πρέπει να ερμηνευθεί χωριστά από το άρθρο 5, παράγραφος 2. Μια τέτοια ερμηνεία αντιβαίνει στο άρθρο 5, παράγραφος 1, δεδομένου ότι υπονομεύει την αποτελεσματικότητα της διατάξεως.

Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, ο EMA ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στη σκέψη 64 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, ότι ο EMA οφείλει να στηρίζεται στην έννοια του φαρμάκου όταν καθορίζει, για τους σκοπούς του άρθρου 5, παράγραφος 1, εάν μια αίτηση για τον χαρακτηρισμό φαρμάκου ως ορφανού και μια προηγούμενης υποβληθείσα αίτηση για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας αλληλεπικαλύπτονται.

2) Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, ο EMA ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο βασίστηκε σε εσφαλμένη ερμηνεία της έννοιας των φαρμάκων, όπως ορίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/83/EK ⁽²⁾, καθόσον έκρινε ότι μια διαφορά μεταξύ δύο φαρμάκων ως προς τα έκδοχα και τις οδούς χορηγήσεως τα καθιστά διαφορετικά για τους σκοπούς του άρθρου 5, παράγραφος 1, του κανονισμού για τα ορφανά φάρμακα.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 141/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1999, για τα ορφανά φάρμακα (ΕΕ 2000, L 18, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ 2001, L 311, σ. 67).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) στις 4 Ιουνίου 2018 — Eni SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Υπόθεση C-364/18)

(2018/C 294/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Eni SpA

Καθών: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στις διατάξεις του άρθρου 6, παράγραφος 1, και στην αιτιολογική σκέψη 6 της οδηγίας 94/22/EOK ⁽¹⁾ εθνική ρύθμιση, και συγκεκριμένα το άρθρο 19, παράγραφος 5-bis, του decreto legislativo 625/1996 (νομοθετικού διατάγματος 625/1996), η οποία, λόγω της ερμηνείας του Consiglio di Stato (Συμβουλίου της Επικρατείας, Ιταλία) στην απόφαση υπ' αριθ. 290/2018, επιτρέπει την επιβολή, για την καταβολή των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως (royalties), της παραμέτρου QE, η οποία βασίζεται στις τιμές του πετρελαίου και άλλων καυσίμων, αντί του δείκτη Pfor, ο οποίος συνδέεται με την τιμή του φυσικού αερίου στη βραχυπρόθεσμη αγορά;

⁽¹⁾ Οδηγία 94/22/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1994, για τους όρους χορήγησης και χρήσης των αδειών αναζήτησης, εξερεύνησης και παραγωγής υδρογονανθράκων (ΕΕ L 164, σ. 3).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) στις 4 Ιουνίου 2018 — Shell Italia E & P SpA κατά Ministero dello Sviluppo Economico κ.λπ.

(Υπόθεση C-365/18)

(2018/C 294/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Shell Italia E & P SpA

Καθόν: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l'Energia, Reti e Ambiente

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στις διατάξεις του άρθρου 6, παράγραφος 1, και στην αιτιολογική σκέψη 6 της οδηγίας 94/22/ΕΟΚ ⁽¹⁾ εθνική ρύθμιση, και συγκεκριμένα το άρθρο 19, παράγραφος 5-bis, του decreto legislativo 625/1996 (νομοθετικού διατάγματος 625/1996), η οποία, λόγω της ερμηνείας του Consiglio di Stato (Συμβουλίου της Επικρατείας, Ιταλία) στην απόφαση υπ' αριθ. 290/2018, επιτρέπει την επιβολή, για την καταβολή των δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως (royalties), της παραμέτρου QE, η οποία βασίζεται στις τιμές του πετρελαίου και άλλων καυσίμων, αντί του δείκτη Pfor, ο οποίος συνδέεται με την τιμή του φυσικού αερίου στη βραχυπρόθεσμη αγορά;

⁽¹⁾ Οδηγία 94/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1994, για τους όρους χορήγησης και χρήσης των αδειών αναζήτησης, εξερεύνησης και παραγωγής υδρογονανθράκων (ΕΕ L 164, σ. 3).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social de Madrid (Ισπανία) στις 5 Ιουνίου 2018 — José Manuel Ortiz Mesonero κατά UTE Luz Madrid Centro (αποτελούμενη από τις εταιρίες SICE S.A., Urbalux S.A. ImesAPI S.A. Extralux S.A. και Citelum Ibérica S.A.)

(Υπόθεση C-366/18)

(2018/C 294/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: José Manuel Ortiz Mesonero

Εναγόμενη: UTE Luz Madrid Centro (αποτελούμενη από τις εταιρίες SICE S.A., Urbalux S.A. ImesAPI S.A. Extralux S.A. και Citelum Ibérica S.A.)

Προδικαστικό ερώτημα

- 1) Αντίκειται στα άρθρα 8, 10 και 157 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο άρθρο 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, στα άρθρα 23 και 33, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και στα άρθρα 1 και 14, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/54 ⁽¹⁾, απάντων δε των ανωτέρω σε σχέση με την οδηγία 2010/18 ⁽²⁾ που εφαρμόζει τη συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια, εθνική ρύθμιση όπως είναι αυτή του άρθρου 37, παράγραφος 6, του Estatuto de los Trabajadores (Εργατικού Κώδικα) που εξαρτά την άσκηση του δικαιώματος εναρμόνισης του οικογενειακού και επαγγελματικού βίου του εργαζομένου χάριν της άμεσης ενασχολήσεως με τα ανήλικα τέκνα ή τα μέλη της οικογένειάς του που εξαρτώνται από αυτόν από την υποχρεωτική μείωση σε κάθε περίπτωση του κανονικού ωραρίου εργασίας του με αντίστοιχη μείωση του μισθού του;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (ΕΕ 2006, L 204, σ. 23).

⁽²⁾ Οδηγία 2010/18/ΕΕ του Συμβουλίου, της 8ης Μαρτίου 2010, σχετικά με την εφαρμογή της αναθεωρημένης συμφωνίας-πλαίσιο για τη γονική άδεια που συνήφθη από τις οργανώσεις BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP και ETUC και με την κατάργηση της οδηγίας 96/34/ΕΚ (ΕΕ 2010, L 68, σ. 13).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 4 Ιουνίου 2018 — María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz και Luis Salas Fernández (ως κληρονόμος της Lucía Sánchez de la Peña) κατά Administración del Estado

(Υπόθεση C-367/18)

(2018/C 294/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz και Luis Salas Fernández (ως κληρονόμος της Lucía Sánchez de la Peña)

Καθού: Administración del Estado [Ισπανικό Δημόσιο]

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70 ⁽¹⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται στην ισπανική εθνική νομοθεσία η οποία στο άρθρο 12, παράγραφος 3, του κωδικοποιημένου κειμένου του Estatuto del Empleado Público [Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα] (Real Decreto Legislativo [βασιλικό νομοθετικό διάταγμα] [5]/2015, της 30ής Οκτωβρίου) προβλέπει παύση η οποία λαμβάνει χώρα ελεύθερα και χωρίς καταβολή αποζημιώσεως και, αντίθετως, προβλέπει αποζημίωση στο άρθρο 49, παράγραφος 1, στοιχείο c, του κωδικοποιημένου κειμένου του Estatuto de los Trabajadores [Εργατικού Κώδικα] (Real Decreto Legislativo 2/2015, της 23ης Οκτωβρίου) οσάκις επέρχεται λύση συμβάσεως εργασίας για συγκεκριμένες αιτίες που απαριθμούνται περιοριστικά στον νόμο;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της ρήτρας 5 της συμφωνίας-πλαίσιο μέτρο όπως το προβλεπόμενο από τον Ισπανό νομοθέτη, το οποίο συνίσταται στον καθορισμό αποζημιώσεως ύψους 12 ημερομισθίων ανά έτος εργασίας, την οποία λαμβάνει ο εργαζόμενος κατά τη λήξη συμβάσεως εργασίας ορισμένου χρόνου ακόμη και όταν η προσωρινή απασχόληση περιορίστηκε σε μία μόνο σύμβαση;

- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο δεύτερο ερώτημα, αντιβαίνει στη ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαίσου διάταξη νόμου η οποία αναγνωρίζει μεν υπέρ των εργαζομένων ορισμένου χρόνου αποζημίωση, κατά τη λήξη της συμβάσεως, ύψους 12 ημερομισθίων ανά έτος εργασίας, πλην όμως αποκλείει από τη χορήγηση της αποζημιώσεως αυτής τους μετακλητούς υπαλλήλους όταν λαμβάνει χώρα η ελεύθερη παύση τους[;]

(¹) Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel (Πορτογαλία) στις 7 Ιουνίου 2018 — Prosa — Produtos e Serviços Agrícolas κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-373/18)

(2018/C 294/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Prosa — Produtos e Serviços Agrícolas

Καθής: Autoridade Tributária e Aduaneira

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει προς το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985, το σημείο 26.1 του γενικού πίνακα τελών χαρτοσήμου, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 3 του νομοθετικού διατάγματος 322 Β/2001, της 14ης Δεκεμβρίου, το οποίο προβλέπει ότι η σύσταση εμπορικής εταιρίας (συγκεκριμένα, ανώνυμης εταιρίας), το κεφάλαιο της οποίας καταβάλλεται εξ ολοκλήρου σε μετρητά, επιβαρύνεται με τέλος χαρτοσήμου;

(¹) Οδηγία 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 20).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Spetsializiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) στις 31 Μαΐου 2018 — Ποινική διαδικασία κατά ΑΗ, ΡΒ, CX, ΚΜ, ΡΗ

(Υπόθεση C-377/18)

(2018/C 294/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Spetsializiran nakazatelen sad

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

ΑΗ, ΡΒ, CX, ΚΜ, ΡΗ

Προδικαστικό ερώτημα

Συνάδει με το άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 16, πρώτη περίοδος, και με την αιτιολογική σκέψη 17 της οδηγίας 2016/343 ⁽¹⁾ εθνική νομολογία η οποία επιτάσσει να μνημονεύονται, στο κείμενο συμφωνίας (συναφθείσας στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας), ως δράστες της επίμαχης αξιόποινης πράξεως όχι μόνο ο κατηγορούμενος που ομολόγησε την ενοχή του για την εν λόγω αξιόποινη πράξη και συνήψε την εν λόγω συμφωνία, αλλά και άλλοι κατηγορούμενοι, οι συνεργοί στην τέλεση της αξιόποινης πράξεως, οι οποίοι δεν συνήψαν την εν λόγω συμφωνία, δεν ομολόγησαν την ενοχή τους και κατά των οποίων η υπόθεση εκδικάζεται κατά τη συνήθη ποινική διαδικασία, αλλά οι οποίοι συγκατατέθηκαν στη σύναψη της συμφωνίας από τον πρώτο κατηγορούμενο;

⁽¹⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας (ΕΕ 2016, L 65, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 11 Ιουνίου 2018 — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid κατά E.P.

(Υπόθεση C-380/18)

(2018/C 294/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Αναιρεσίβλητος: E.P.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού (ΕΕ) 2016/399 ⁽¹⁾ [...] την έννοια ότι, όταν διαπιστώνεται ότι η νόμιμη διαμονή που δεν υπερβαίνει σε διάρκεια τις 90 ημέρες εντός οποιασδήποτε περιόδου 180 ημερών έχει τερματιστεί επειδή ο αλλοδαπός θεωρείται απειλή για τη δημόσια τάξη, πρέπει να αιτιολογηθεί το ότι η προσωπική συμπεριφορά του εν λόγω αλλοδαπού συνιστά πραγματική, ενεστώσα και αρκούντως σοβαρή απειλή, στρεφόμενη κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας;
- 2) Σε περίπτωση κατά την οποία στο ερώτημα 1 πρέπει να δοθεί αρνητική απάντηση, ποιες απαιτήσεις ισχύουν, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού (ΕΕ) 2016/399 [...], για την αιτιολόγηση του ότι ο αλλοδαπός θεωρείται απειλή για τη δημόσια τάξη;

Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού (ΕΕ) 2016/399 [...] την έννοια ότι δεν επιτρέπει εθνική πρακτική κατά την οποία αλλοδαπός θεωρείται απειλή για τη δημόσια τάξη λόγω του γεγονότος και μόνον ότι έχει διαπιστωθεί ότι ο εν λόγω αλλοδαπός είναι ύποπτος για την τέλεση αξιόποινης πράξης;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ 2016, L 77, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 11 Ιουνίου 2018 — G.S. κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Υπόθεση C-381/18)

(2018/C 294/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: G.S.

Αναιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/86/ΕΚ ⁽¹⁾ [...] την έννοια ότι, για την ανάκληση ή άρνηση ανανεώσεως τίτλου διαμονής μέλους της οικογένειας για λόγους δημοσίας τάξεως, απαιτείται να αιτιολογηθεί το ότι η προσωπική συμπεριφορά του εν λόγω μέλους της οικογένειας συνιστά πραγματική, ενεστώσα και αρκούντως σοβαρή απειλή, στρεφόμενη κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας;
- 2) Σε περίπτωση κατά την οποία στο ερώτημα 1 πρέπει να δοθεί αρνητική απάντηση, ποιες απαιτήσεις αιτιολογίας ισχύουν, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/86/ΕΚ [...] για την ανάκληση ή άρνηση ανανεώσεως τίτλου διαμονής μέλους της οικογένειας για λόγους δημοσίας τάξεως;

Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/86/ΕΚ [...] την έννοια ότι δεν επιτρέπει εθνική πρακτική κατά την οποία είναι δυνατή η ανάκληση ή άρνηση ανανεώσεως τίτλου διαμονής μέλους της οικογένειας για λόγους δημοσίας τάξεως, εάν η ποινή ή το μέτρο ασφαλείας στο οποίο έχει καταδικαστεί το εν λόγω μέλος της οικογένειας είναι αρκετά επαχθές σε σχέση με τη διάρκεια της νόμιμης διαμονής στις Κάτω Χώρες («αναλογική κλίμακα»), και στο πλαίσιο της οποίας πραγματοποιείται, βάσει των κριτηρίων που προκύπτουν από τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ) της 2ας Αυγούστου 2001, Boultif κατά Ελβετίας, ECLI:CE:ECHR:2001:0802JUD005427300, και της 18ης Οκτωβρίου 2006, Üner κατά Κάτω Χωρών, ECLI:CE:ECHR:2006:1018JUD004641099, στάθμιση μεταξύ του συμφέροντος του εν λόγω μέλους της οικογένειας να ασκήσει το δικαίωμα της οικογενειακής επανένωσης στις Κάτω Χώρες, αφενός, και του συμφέροντος του ολλανδικού κράτους να προστατεύσει τη δημόσια τάξη, αφετέρου;

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης (ΕΕ 2003, L 251, σ. 12).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 11 Ιουνίου 2018 — V.G. κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Υπόθεση C-382/18)

(2018/C 294/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: V.G.

Αναιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι το Δικαστήριο, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/86/ΕΚ ⁽¹⁾ [...] και της απόφασης Nolan (ECLI:EU:C:2012:638), αρμόδιο να αποφανθεί επί προδικαστικών ερωτημάτων ολλανδικού δικαστηρίου που αφορούν την ερμηνεία διατάξεων της οδηγίας αυτής σε διαφορά σχετική με αίτηση εισόδου και διαμονής μέλους της οικογένειας συντηρούντος που έχει την ολλανδική ιθαγένεια, εάν η οδηγία αυτή κριθεί ως έχουσα, στην ολλανδική έννομη τάξη, άμεση και άνευ όρων εφαρμογή σε τέτοια μέλη της οικογένειας;
- 2) Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/86/ΕΚ [...] την έννοια ότι για την απόρριψη αιτήσεως εισόδου και διαμονής μέλους της οικογένειας για λόγους δημοσίας τάξεως απαιτείται να αιτιολογηθεί το ότι η προσωπική συμπεριφορά του εν λόγω μέλους της οικογένειας συνιστά πραγματική, ενεστώσα και αρκούντως σοβαρή απειλή, στρεφόμενη κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας;
- 3) Σε περίπτωση κατά την οποία στο ερώτημα 2 πρέπει να δοθεί αρνητική απάντηση, ποιες απαιτήσεις αιτιολογίας ισχύουν βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/86/ΕΚ [...] για την απόρριψη αιτήσεως εισόδου και διαμονής μέλους της οικογένειας για λόγους δημοσίας τάξεως;

Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/86/EK [...] την έννοια ότι δεν επιτρέπει εθνική πρακτική κατά την οποία αίτηση εισόδου και διαμονής μέλους της οικογένειας μπορεί να απορριφθεί για λόγους δημοσίας τάξεως λόγω καταδίκης κατά τη διάρκεια προηγούμενης διαμονής στο εν λόγω κράτος μέλος και στο πλαίσιο της οποίας πραγματοποιείται, βάσει των κριτηρίων που προκύπτουν από τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ) της 2ας Αυγούστου 2001, *Boultif* κατά Ελβετίας, ECLI:CE:ECHR:2001:0802JUD005427300, και της 18ης Οκτωβρίου 2006, *Üner* κατά Κάτω Χωρών, ECLI:CE:ECHR:2006:1018JUD004641099, στάθμιση μεταξύ του συμφέροντος του εν λόγω μέλους της οικογένειας και του εν λόγω συντηρούντος να ασκήσουν το δικαίωμα της οικογενειακής επανένωσης στις Κάτω Χώρες, αφενός, και του συμφέροντος του ολλανδικού κράτους να προστατεύσει τη δημόσια τάξη, αφετέρου;

(¹) Οδηγία 2003/86/EK του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης (ΕΕ 2003, L 251, σ. 12).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku (Πολωνία) στις 11 Ιουνίου 2018 — Lexitor Sp. z o.o κατά Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo — Kredytowa im. Franciszka Stefczyka που εδρεύει στη Gdyni, Santander Consumer Bank S.A. που εδρεύει στο Βρότσλαβ, mBank S.A. που εδρεύει στη Βαρσοβία

(Υπόθεση C-383/18)

(2018/C 294/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Lexitor Sp. z o.o

Εναγόμενες: Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo — Kredytowa im. Franciszka Stefczyka που εδρεύει στην Gdyni, Santander Consumer Bank S.A. που εδρεύει στο Βρότσλαβ, mBank S.A. που εδρεύει στη Βαρσοβία

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 16, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2008/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου, την έννοια ότι ένας καταναλωτής, σε περίπτωση πρόωρης εκπλήρωσης των υποχρεώσεών του που απορρέουν από σύμβαση πιστώσεως, έχει δικαίωμα σε μείωση του συνολικού κόστους της πιστώσεως, επομένως και των επιβαρύνσεων των οποίων το ύψος δεν εξαρτάται από τη διάρκεια της σχετικής συμβάσεως πιστώσεως;

(¹) ΕΕ L 133, σ. 660.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 11 Ιουνίου 2018 — Arriva Italia Srl κ.λπ. κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Υπόθεση C-385/18)

(2018/C 294/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Εφεσίβλητο: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Προδικαστικά ερωτήματα

Συνιστά, υπό τις εκτιθέμενες πραγματικές και νομικές περιστάσεις, κρατική ενίσχυση, κατά το άρθρο 107 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μέτρο συνιστάμενο σε διά νόμου χορήγηση πιστώσεως ύψους 70 εκατομμυρίων ευρώ υπέρ φορέα που δραστηριοποιείται στον τομέα των σιδηροδρομικών μεταφορών, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στον legge (νόμο) 208 της 28ης Δεκεμβρίου 2015, (άρθρο 1, παράγραφος 867), όπως τροποποιήθηκε με το decreto-legge (νομοθετικό διάταγμα) 50 της 24ης Απριλίου 2017, και στην επακόλουθη μεταβίβαση αυτής σε άλλον οικονομικό φορέα, χωρίς τη διεξαγωγή διαγωνισμού και χωρίς αντιπαροχή;

Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο ως άνω ερώτημα, είναι η επίμαχη ενίσχυση συμβατή με το δίκαιο της ΕΕ και ποιες είναι οι συνέπειες της μη κοινοποιήσεώς της κατά το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ;

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het Bedrijfsleven
(Κάτω Χώρες) στις 11 Ιουνίου 2018 — Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel
UA κατά Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

(Υπόθεση C-386/18)

(2018/C 294/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA

Εφεσίβλητος: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Προδικαστικά ερωτήματα

1α) Αποκλείει το άρθρο 66, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 508/2014⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2328/2003, (ΕΚ) αριθ. 861/2006, (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 και (ΕΚ) αριθ. 791/2007 και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1255/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [...], καθόσον σε αυτό ορίζεται ότι το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας «στηρίζει» την κατάρτιση και υλοποίηση των σχεδίων παραγωγής και εμπορίας που αναφέρονται στο άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΕ) 1379/2013⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1184/2006 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου [...], το ενδεχόμενο να αντιτάξει κράτος μέλος σε οργάνωση παραγωγών η οποία υπέβαλε αίτηση παροχής τέτοιας επιχορηγήσεως ότι, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως, το εν λόγω κράτος μέλος δεν είχε καταστήσει διαθέσιμη, ούτε στο εγκριθέν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή επιχειρησιακό πρόγραμμά του ούτε στις εθνικές διατάξεις περί προσδιορισμού της επιλεξιμότητας των δαπανών, τη δυνατότητα υποβολής τέτοιας αιτήσεως για ορισμένη κατηγορία δαπανών (εν προκειμένω: έξοδα κατάρτισεως και υλοποιήσεως σχεδίων παραγωγής και εμπορίας) ή για ορισμένο χρονικό διάστημα (εν προκειμένω: το έτος 2014);

1β) Έχει σημασία για την απάντηση στο ερώτημα 1α ότι η οργάνωση παραγωγών υποχρεούται βάσει του άρθρου 28 του κανονισμού 1379/2013 να εκπονήσει σχέδιο παραγωγής και εμπορίας και, μετά την έγκριση του σχεδίου παραγωγής και εμπορίας από το κράτος μέλος, να υλοποιήσει αυτό το σχέδιο παραγωγής και εμπορίας;

2) Εάν στο ερώτημα 1α δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 66, παράγραφος 1, του κανονισμού 508/2014 αποκλείει το ενδεχόμενο να αντιτάξει κράτος μέλος σε οργάνωση παραγωγών η οποία υπέβαλε αίτηση παροχής επιχορηγήσεως για την κατάρτιση και υλοποίηση σχεδίων παραγωγής και εμπορίας ότι, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως, το εν λόγω κράτος μέλος δεν είχε καταστήσει διαθέσιμη τη δυνατότητα υποβολής τέτοιας αιτήσεως, μπορεί ο αιτών την επιχορήγηση να αντλήσει ευθέως από το άρθρο 66, παράγραφος 1, του κανονισμού 508/2014 τη νομική βάση αξιώσεως έναντι του κράτους μέλους του για την παροχή της εν λόγω επιχορηγήσεως;

- 3) Εάν στο ερώτημα 2 δοθεί η απάντηση ότι ο αιτών την επιχορήγηση μπορεί, στην περίπτωση που περιγράφεται στο ερώτημα 2, να αντλήσει ευθέως από το άρθρο 66, παράγραφος 1, του κανονισμού 508/2014 τη νομική βάση αξιώσεως έναντι του κράτους μέλους του για την παροχή της εν λόγω επιχορηγήσεως, αποκλείει το άρθρο 65, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΕ) 1303/2013⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί καθορισμού κοινών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 του Συμβουλίου [...] την παροχή επιχορηγήσεως για την κατάρτιση και υλοποίηση σχεδίου παραγωγής και εμπορίας όταν η αίτηση επιχορηγήσεως υποβάλλεται μετά την κατάρτιση και υλοποίηση του σχεδίου παραγωγής και εμπορίας;

⁽¹⁾ ΕΕ 2014, L 149, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2013, L 354, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ 2013, L 347, σ. 320.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Πολωνία) στις 12 Ιουνίου 2018 — Delfarma Sp. z o.o. κατά Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Υπόθεση C-387/18)

(2018/C 294/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Delfarma Sp. z o.o.

Καθού: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθεται το δίκαιο της Ένωσης, και ιδίως τα άρθρα 34 και 36 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε εθνική διάταξη σύμφωνα με την οποία η αίτηση για τη χορήγηση άδειας διαθέσεως ενός παραλλήλως εισαγομένου φαρμάκου στην αγορά κράτους μέλους μπορεί να απορριφθεί αποκλειστικά και μόνο για τον λόγο ότι το παραλλήλως εισαγόμενο φάρμακο εγκρίθηκε στο κράτος μέλος εξαγωγής ως γενόσημο του προϊόντος αναφοράς, ήτοι βάσει περιληπτικού φακέλου, ενώ το φάρμακο αυτό εγκρίθηκε στο κράτος μέλος εισαγωγής ως φάρμακο αναφοράς, ήτοι βάσει πλήρους φακέλου, και αυτή η απόρριψη λαμβάνει χώρα χωρίς να ελεγχθεί αν τα δύο φάρμακα ταυτίζονται ουσιαστικά από θεραπευτική άποψη και χωρίς η εθνική Υπηρεσία να ζητήσει –μολονότι υπάρχει τέτοια δυνατότητα– την υποβολή του σχετικού φακέλου από την αντίστοιχη υπηρεσία του κράτους εξαγωγής;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Βέλγιο) στις 13 Ιουνίου 2018 — Brussels Securities SA κατά État belge

(Υπόθεση C-389/18)

(2018/C 294/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Brussels Securities SA

Εναγόμενο: État belge

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 4 της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών ⁽¹⁾ (η οποία έχει αντικατασταθεί, με έναρξη ισχύος την 18η Ιανουαρίου 2012, από την οδηγία 2011/96/ΕΕ του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2011, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών ⁽²⁾), σε συνδυασμό με τις άλλες πηγές του κοινοτικού δικαίου,

να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση εθνικής αρχής, όπως αυτή που περιέχεται στον Κώδικα φορολογίας εισοδήματος του 1992 και στο βασιλικό διάταγμα εφαρμογής του Κώδικα φορολογίας εισοδήματος του 1992, στα εφαρμοστέα κείμενα για το οικονομικό έτος 2011,

η οποία έχει επιλέξει καθεστώς απαλλαγής (μη φορολόγηση των διανεμηθέντων κερδών που έλαβε η μητρική εταιρία υπό την ιδιότητά της ως εταιρού της θυγατρικής εταιρίας της), στο πλαίσιο του οποίου, σε πρώτη φάση, το μέρισμα που διανέμεται από τη θυγατρική εταιρία περιλαμβάνεται στη φορολογική βάση της μητρικής εταιρίας και, σε δεύτερη φάση, το μέρισμα αυτό εκπίπτει από την εν λόγω φορολογική βάση σε ποσοστό 95 % ως οριστικώς φορολογηθέν εισόδημα,

και, λόγω της συνδυασμένης εφαρμογής, για τον καθορισμό της βάσεως υπολογισμού του φόρου εταιριών της μητρικής εταιρίας, αφενός, του βελγικού αυτού καθεστώτος για την έκπτωση οριστικώς φορολογηθέντων εισοδημάτων και, αφετέρου, (1) κανόνων που αφορούν άλλη έκπτωση, η οποία συνιστά φορολογικό πλεονέκτημα προβλεπόμενο από την εν λόγω ρύθμιση (έκπτωση για επιχειρηματικό κεφάλαιο), (2) του δικαιώματος για την έκπτωση του υπολοίπου ανακτήσιμων ζημιών προηγούμενων χρήσεων, (3) του δικαιώματος να μεταφερθεί σε επόμενα φορολογικά έτη, εφόσον για ένα φορολογικό έτος το ποσό τους υπερβαίνει το ποσό των φορολογητέων κερδών, ο συμψηφισμός του υπερβάλλοντος ποσού των οριστικώς φορολογηθέντων εισοδημάτων, της εκπτώσεως για επιχειρηματικό κεφάλαιο και του υπολοίπου ανακτήσιμων ζημιών προηγούμενων χρήσεων και (4) της σειράς συμψηφισμού που προβλέπει, κατά τα επόμενα αυτά φορολογικά έτη, ότι ο συμψηφισμός φθάνει μέχρις εξαντλήσεως του φορολογητέου κέρδους κατ' αρχάς επί των μεταφερθέντων οριστικώς φορολογηθέντων εισοδημάτων, κατόπιν επί της μεταφερθείσας εκπτώσεως για επιχειρηματικό κεφάλαιο (της οποίας η μεταφορά περιορίζεται στις «επτά επόμενες φορολογικές περιόδους») και στη συνέχεια επί του υπολοίπου των ανακτήσιμων ζημιών προηγούμενων χρήσεων,

προβαίνει σε μείωση, ίση με το σύνολο ή μέρος των μερισμάτων που διανεμήθηκαν από τη θυγατρική εταιρία, των ζημιών τις οποίες θα μπορούσε να εκπέσει η μητρική εταιρία αν τα μερίσματα είχαν απλώς εξαιρεθεί από τα κέρδη του φορολογικού έτους κατά το οποίο αποκτήθηκαν (συνεπιφέροντας τη μείωση του φορολογητέου αποτελέσματος του εν λόγω φορολογικού έτους και την αύξηση, ενδεχομένως, των δυνάμενων να μεταφερθούν φορολογικών ζημιών) αντί να συνυπολογιστούν στα κέρδη και στη συνέχεια, δυνάμει κανόνων για την απαλλαγή και μεταφορά του ποσού, να απαλλαχθούν σε περίπτωση ανεπάρκειας των κερδών,

ήτοι σε μείωση του υπολοίπου των ανακτήσιμων ζημιών προηγούμενων χρήσεων της μητρικής εταιρίας, η οποία μπορεί να επέλθει σε φορολογικά έτη μετά από φορολογικό έτος κατά το οποίο τα οριστικώς φορολογηθέντα εισοδήματα, η έκπτωση για επιχειρηματικό κεφάλαιο και το υπόλοιπο των ανακτήσιμων ζημιών προηγούμενων χρήσεων υπερβαίνουν το ποσό των φορολογητέων κερδών;

⁽¹⁾ ΕΕ L 225, σ. 6.

⁽²⁾ ΕΕ L 345, σ. 8.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social de Barcelona (Ισπανία) στις 15 Ιουνίου 2018 — Ana María Páez Juárez κατά Nobel Plásticos Ibérica, S.A.

(Υπόθεση C-397/18)

(2018/C 294/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Ana María Páez Juárez

Εναγόμενη: Nobel Plásticos Ibérica S.A.

Έτεροι διάδικοι: Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) και Ministerio Fiscal

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει οι εργαζόμενοι που χαρακτηρίζονται ως ιδιαίτερος ευαίσθητοι σε ορισμένους κινδύνους να θεωρούνται πρόσωπα με αναπηρία για τους σκοπούς της εφαρμογής της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία⁽¹⁾, όπως έχει ερμηνευθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν, λόγω των ιδιαίτερων προσωπικών χαρακτηριστικών τους ή γνωστής σωματικής τους καταστάσεως, είναι ιδιαίτερος ευαίσθητοι στους κινδύνους που απορρέουν από την εργασία και για τον λόγο αυτό δεν δύνανται να εργαστούν σε ορισμένες θέσεις εργασίας διότι τούτο συνεπάγεται κίνδυνο για τη δική τους υγεία ή για άλλα πρόσωπα;

Για την περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, υποβάλλονται τα ακόλουθα ερωτήματα:

2) Συνιστά η απόφαση απολύσεως εργαζομένης για οικονομικούς, τεχνικούς, οργανωτικούς ή παραγωγικούς λόγους άμεση ή έμμεση διάκριση κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2000/78 όταν έχει αναγνωριστεί αναπηρία του εν λόγω προσώπου καθόσον είναι ιδιαίτερος ευαίσθητο ώστε να εργαστεί σε ορισμένες θέσεις εργασίας εξαιτίας των σωματικών του παθήσεων και για τον λόγο αυτό δυσκολεύεται να επιτύχει τα επίπεδα παραγωγικότητας που απαιτούνται ώστε να μην είναι υποψήφιο προς απόλυση;

3) Συνιστά η απόφαση απολύσεως εργαζομένης για οικονομικούς, τεχνικούς, οργανωτικούς ή παραγωγικούς λόγους άμεση ή έμμεση διάκριση κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2000/78 όταν έχει αναγνωριστεί αναπηρία του εν λόγω προσώπου καθόσον έχει αναγνωριστεί η ιδιότητά του ως ιδιαίτερος ευαίσθητου ώστε να εργαστεί σε ορισμένες θέσεις εργασίας εξαιτίας των σωματικών του παθήσεων και η απόφαση λαμβάνεται, μεταξύ άλλων κριτηρίων επιλογής, βάσει των πολλαπλών δεξιοτήτων προς εργασία σε όλες τις θέσεις εργασίας, συμπεριλαμβανομένων εκείνων στις οποίες το πρόσωπο με αναπηρία δεν μπορεί να εργαστεί;

4) Συνιστά η απόφαση απολύσεως εργαζομένης για οικονομικούς, τεχνικούς, οργανωτικούς ή παραγωγικούς λόγους έμμεση διάκριση όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2000/78 όταν έχει αναγνωριστεί αναπηρία του εν λόγω προσώπου και για τον λόγο αυτό έχει αναγνωριστεί η ιδιότητά του ως ιδιαίτερος ευαίσθητου ώστε να εργαστεί σε ορισμένες θέσεις εργασίας εξαιτίας των σωματικών του παθήσεων, οι οποίες προκάλεσαν μακροχρόνιες απουσίες ή αναρρωτικές άδειες πριν από την απόλυση, η δε απόφαση λαμβάνεται, μεταξύ άλλων κριτηρίων επιλογής, βάσει του απουσιασμού της εργαζομένης αυτής;

⁽¹⁾ ΕΕ 2000, L 303, σ. 16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ισπανία) στις 15 Ιουνίου 2018 — Antonio Bocero Torrico κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social και Tesorería General de la Seguridad Social

(Υπόθεση C-398/18)

(2018/C 294/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Antonio Bocero Torrico

Εφεσίβλητοι: Instituto Nacional de la Seguridad Social και Tesorería General de la Seguridad Social

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 48 ΣΛΕΕ την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία σύμφωνα με την οποία για τη χορήγηση πρόωρης συντάξεως γήρατος το ποσό της καταβλητέας συντάξεως πρέπει να υπερβαίνει το ποσό της κατώτατης συντάξεως που δικαιούται ο ενδιαφερόμενος σύμφωνα με την εν λόγω εθνική νομοθεσία, όταν η «καταβλητέα σύνταξη» έχει την έννοια του πραγματικού ποσού συντάξεως που καταβάλλεται μόνο από το αρμόδιο κράτος μέλος (εν προκειμένω την Ισπανία), χωρίς να συνυπολογίζεται το πραγματικό ποσό συντάξεως που ενδεχομένως καταβάλλεται στο πλαίσιο διαφορετικής παροχής της αυτής φύσεως από άλλο ή άλλα κράτη μέλη;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) στις 18 Ιουνίου 2018 — Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV κατά Autoriteit Consument en Markt

(Υπόθεση C-399/18)

(2018/C 294/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV

Εφεσίβλητη: Autoriteit Consument en Markt

Προδικαστικό ερώτημα

Συνάδει ενιαίο τιμολόγιο δυναμικότητας το οποίο δεν προβλέπει διαφοροποίηση ανάλογα με τον τύπο χρήστη δικτύου, αλλά ανάλογα με τη συμβατική δυναμικότητα, προς το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 715/2009 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους όρους πρόσβασης στα δίκτυα μεταφοράς φυσικού αερίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1775/2005 (κανονισμού για το αέριο);

⁽¹⁾ ΕΕ 2009, L 211, σ. 36.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Krajský soud v Praze (Τσεχική Δημοκρατία) στις 18 Ιουνίου 2018 — Herst, s.r.o. κατά Odvolací finanční ředitelství

(Υπόθεση C-401/18)

(2018/C 294/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Krajský soud v Praze

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Herst, s.r.o.

Καθή: Odvolací finanční ředitelství

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει να θεωρείται υποκείμενος στον φόρο κατά την έννοια του άρθρου 138, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (στο εξής: οδηγία ΦΠΑ) κάθε υποκείμενος στον φόρο; Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, σε ποιους υποκείμενους στον φόρο εφαρμόζεται η διάταξη αυτή;

- 2) Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι το άρθρο 138, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας ΦΠΑ εφαρμόζεται σε περιπτώσεις όπως αυτή της κύριας δίκης (ήτοι, σε κατάσταση κατά την οποία ο αποκτών τα αγαθά είναι εγγεγραμμένος ως υποκείμενος σε ΦΠΑ), πρέπει η διάταξη αυτή να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, όταν η αποστολή ή η μεταφορά των αγαθών αυτών γίνεται σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διατάξεις της οδηγίας 2008/118/EK ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων καταναλώσεως και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ (στο εξής: οδηγία για τον ειδικό φόρο καταναλώσεως), πρέπει η παράδοση αγαθών που αφορά διαδικασία ρυθμιζόμενη από την οδηγία για τον ειδικό φόρο καταναλώσεως να θεωρηθεί ως παράδοση απαλλασσόμενη από τον φόρο δυνάμει της προαναφερθείσας διατάξεως, ακόμα και εάν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις απαλλαγής κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, της οδηγίας ΦΠΑ, λαμβανομένου υπόψη του καταλογισμού της μεταφοράς των αγαθών σε άλλη συναλλαγή;
- 3) Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι το άρθρο 138, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας ΦΠΑ δεν εφαρμόζεται σε κατάσταση, όπως αυτή της κύριας δίκης, έχει το γεγονός ότι τα αγαθά μεταφέρονται υπό καθεστώς αναστολής της καταβολής του ειδικού φόρου καταναλώσεως αποφασιστική σημασία προκειμένου να καθορισθεί σε ποια από τις διαδοχικές παραδόσεις των αγαθών πρέπει να καταλογισθεί η μεταφορά τους για τους σκοπούς του δικαιώματος απαλλαγής από τον ΦΠΑ κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, της οδηγίας ΦΠΑ;
- 4) Αποκτάται το «δικαίωμα να διαθέτει κάποιος, ως κύριος, τα αγαθά» κατά την έννοια της οδηγίας ΦΠΑ από υποκείμενο στον φόρο ο οποίος αγοράζει αγαθά από άλλον υποκείμενο στον φόρο απευθείας για συγκεκριμένο πελάτη προς εκπλήρωση ήδη υφιστάμενης παραγγελίας (στην οποία προσδιορίζεται το είδος των αγαθών, η ποσότητά τους, ο τόπος προελεύσεώς τους και ο χρόνος παραδόσεως), στο πλαίσιο της οποίας δεν πραγματοποιεί ο ίδιος τη φυσική παράδοση των αγαθών, καθόσον, κατά τη σύναψη της συμβάσεως πώλησεως, ο αντισυμβαλλόμενος του αγοραστή συμφωνεί να οργανώσει τη μεταφορά των αγαθών από τον τόπο προελεύσεώς τους, ούτως ώστε να παρέχει πρόσβαση στα παραγγελθέντα αγαθά μόνον μέσω των προμηθευτών του και να διαβιβάζει τις αναγκαίες πληροφορίες για την αποδοχή των αγαθών (επ' ονόματί του ή εξ ονόματος των υπο-προμηθευτών του στην αλυσίδα) και το κέρδος του από τη συναλλαγή αποτελείται από τη διαφορά μεταξύ της τιμής αγοράς και της τιμής πώλησεως των αγαθών αυτών χωρίς χρέωση του κόστους μεταφοράς στο πλαίσιο των αλυσιδωτών πράξεων;
- 5) Θεσπίζει η οδηγία για τον ειδικό φόρο καταναλώσεως (π.χ. στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στο άρθρο 17 ή στο άρθρο 19), είτε άμεσα είτε έμμεσα, μέσω περιορισμών της πραγματικής εξουσίας διαθέσεως τέτοιων αγαθών, επαρκείς προϋποθέσεις για τη μεταβίβαση του «δικαιώματος να διαθέτει κάποιος, ως κύριος, τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο καταναλώσεως αγαθά» κατά την έννοια της οδηγίας ΦΠΑ, με αποτέλεσμα η παραλαβή των αγαθών υπό καθεστώς αναστολής καταβολής του φόρου από ιδιοκτήτη εγκεκριμένης φορολογικής αποθήκης ή από εγγεγραμμένο παραλήπτη σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της οδηγίας για τον ειδικό φόρο καταναλώσεως να αντιμετωπίζεται ως παράδοση αγαθών για τους σκοπούς επιβολής ΦΠΑ;
- 6) Σε αυτό το πλαίσιο, προκειμένου να προσδιορισθεί η παράδοση με την οποία συνδέεται η μεταφορά στο πλαίσιο αλυσιδωτών παραδόσεων υπό καθεστώς αναστολής της καταβολής του ειδικού φόρου καταναλώσεως, πρέπει επίσης να θεωρηθεί ότι η μεταφορά κατά την έννοια της οδηγίας ΦΠΑ αρχίζει και περατώνεται σύμφωνα με το άρθρο 20 της οδηγίας για τον ειδικό φόρο καταναλώσεως;
- 7) Αποκλείει η αρχή της ουδετερότητας του ΦΠΑ ή οποιαδήποτε άλλη αρχή του δικαίου της Ένωσης την εφαρμογή της συνταγματικής αρχής *in dubio mitius* του εθνικού δικαίου, η οποία υποχρεώνει τις δημόσιες αρχές, σε περίπτωση κατά την οποία οι νομικοί κανόνες είναι ασαφείς και αντικειμενικά προσφέρονται για περισσότερες πιθανές ερμηνείες, να επιλέξουν την ερμηνεία η οποία ευνοεί τον υποκείμενο στον νομικό κανόνα (εδώ τον υποκείμενο στον ΦΠΑ); Συνάδει η εφαρμογή της αρχής αυτής με το δίκαιο της Ένωσης τουλάχιστον εάν περιορίζεται σε καταστάσεις όπου τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως προηγούνται της δεσμευτικής ερμηνείας αμφισβητούμενου θέματος από το Δικαστήριο, το οποίο έκρινε ορθή διαφορετική ερμηνεία, λιγότερο ευνοϊκή για τη φορολογητέα οικονομική οντότητα;

Εάν είναι εφαρμοστέα η αρχή *in dubio mitius*:

- 8) Λαμβανομένων υπόψη των περιορισμών που έθετε το δίκαιο της Ένωσης κατά τον χρόνο πραγματοποίησης της φορολογητέας εν προκειμένω συναλλαγής (Νοέμβριος του 2010 — Μάιος του 2013) μπορούσε να θεωρηθεί αντικειμενικά ότι το ζήτημα εάν η νομική έννοια της παραδόσεως αγαθών ή της μεταφοράς αγαθών έχει (ή δεν έχει) το ίδιο περιεχόμενο για τους σκοπούς της οδηγίας ΦΠΑ και για τους σκοπούς της οδηγίας για τον ειδικό φόρο καταναλώσεως ήταν ασαφές από νομικής απόψεως και επιδεχόμενο δύο ερμηνείες;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2009, L 9, σ. 12.

Αναίρεση που άσκησαν στις 14 Ιουνίου 2018 η Alcogroup και η Alcodis κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 10 Απριλίου 2018 στην υπόθεση T-274/15, Alcogroup και Alcodis κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-403/18 P)

(2018/C 294/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Alcogroup, Alcodis (εκπρόσωποι: P. de Bandt, J. Dewispelaere, J. Probst, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles

Αιτήματα

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 10 Απριλίου 2018 στην υπόθεση T-274/15·
- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή κατά των δύο προσβαλλόμενων αποφάσεων·
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της ουσίας της προσφυγής ακυρώσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

- Πρώτος λόγος: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνες περί το δίκαιο και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως·
- Δεύτερος λόγος: το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε το δικαίωμα των νυν ανααιρεσιουσών σε αποτελεσματική δικαστική προστασία.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Višje sodišče v Mariboru (Σλοβενία) στις 21 Ιουνίου 2018 — Aleš Kuhar, Jožef Kuhar κατά Addiko Bank d.d.

(Υπόθεση C-407/18)

(2018/C 294/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Višje sodišče v Mariboru

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Aleš Kuhar, Jožef Kuhar

Εφεσίβλητη: Addiko Bank d.d.

Προδικαστικό ερώτημα

Με βάση την αρχή της αποτελεσματικότητας του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να ερμηνευθεί η οδηγία 93/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου υπό την έννοια ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης, το δικαστήριο της εκτέλεσης υποχρεούται να αρνηθεί αυτεπαγγέλτως να διατάξει την εκτέλεση λόγω καταχρηστικής ρήτρας η οποία περιέχεται σε άμεσα εκτελεστή συμβολαιογραφική πράξη (εκτελεστό τίτλο), σε περίπτωση όπως η προκειμένη, κατά την οποία το δικονομικό σύστημα του κράτους μέλους δεν παρέχει στο δικαστήριο της αναγκαστικής εκτέλεσης τη δυνατότητα να διακόψει ή να αναστείλει την εκτέλεση (αιτήσει του οφειλέτη ή αυτεπαγγέλτως) έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ουσίας περί του καταχρηστικού χαρακτήρα της ρήτρας, εκδοθείσας στο πλαίσιο δίκης επί αναγνωριστικής αγωγής, η οποία ασκήθηκε από τον οφειλέτη ως καταναλωτή;

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29).

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Ιουλίου 2018 η Verein Deutsche Sprache e.V. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 23 Απριλίου 2018 στην υπόθεση T-468/16, Verein Deutsche Sprache e.V. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-440/18 P)

(2018/C 294/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Verein Deutsche Sprache e.V. (εκπρόσωπος: W. Ehrhardt, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Απριλίου 2018 στην υπόθεση T-468/16 και να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε ο Γενικός Γραμματέας εξ ονόματος της Επιτροπής βάσει του άρθρου 4 των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 ⁽¹⁾ της 10.06.2016.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει τους εξής ανααιρετικούς λόγους:

Ανεπαρκής διεξαγωγή της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: η ανααιρεσείουσα φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έκανε χρήση των μέσων άντλησης πληροφοριακών στοιχείων που έχει στη διάθεσή του βάσει του άρθρου 24 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και των άρθρων 88 και 89 του Κανονισμού Διαδικασίας. Έπρεπε, επίσης, να εξετάσει διεξοδικότερα την εκ μέρους της Επιτροπής παράθεση των πραγματικών περιστατικών, ανεξαρτήτως του αιτήματος της προσφεύγουσας για διεξαγωγή αποδείξεων. Υπάρχουν επαρκή στοιχεία προς αντίκρουση των όσων προβάλλει η Επιτροπή.

Πλημμελής εξέταση του αποδεικτικού στοιχείου της 20ής Φεβρουαρίου 2017: η ανααιρεσείουσα φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε περαιτέρω την επιστολή μέλους του επιστημονικού προσωπικού του πανεπιστημίου, η οποία περιείχε στοιχεία εσωτερικής πληροφόρησης, παρά το γεγονός ότι έκανε δεκτό το συγκεκριμένο αποδεικτικό στοιχείο.

Η προσφεύγουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι αρνήθηκε να ακούσει τη μαρτυρία του εκπροσώπου τύπου της Επιτροπής, παρά το γεγονός ότι το προαναφερθέν έγγραφο περιείχε επαρκή στοιχεία που δικαιολογούσαν τη διεξαγωγή της ακρόασης.

Μη εφαρμογή του τεκμηρίου νομιμότητας: η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι, σε αντίθεση με τη διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου, το τεκμήριο νομιμότητας που απορρέει από τη νομολογία του Δικαστηρίου δεν έχει εφαρμογή ως προς την επιχειρηματολογία θεσμικού οργάνου της Ένωσης η οποία, ακόμη και αν υποτεθεί βάσιμη, παραβιάζει τις αρχές της χρηστής διοίκησης.

Η σχετική με το τεκμήριο νομιμότητας νομολογία που παραθέτει το Γενικό Δικαστήριο αφορά άλλες περιπτώσεις και δεν μπορεί, ως εκ τούτου, να εφαρμοστεί εν προκειμένω.

Παράλειψη συνεκτίμησης των ενδείξεων περί υπάρξεως επιπλέον εγγράφων: η αναιρεσείουσα επαναλαμβάνει τα επιχειρήματά της προς αμφισβήτηση της διαπίστωσης του Γενικού Δικαστηρίου σύμφωνα με την οποία δεν παρέθεσε ενδείξεις που να εμφανίζουν την ύπαρξη άλλων εγγράφων.

Εσφαλμένη εκτίμηση της επιχειρηματολογίας της αναιρεσείουσας σχετικά με την υποχρέωση διαφάνειας: η αναιρεσείουσα επισημαίνει ότι το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε στην εσφαλμένη παραδοχή ότι είναι βάσιμη η σχετική με την ύπαρξη επιπλέον εγγράφων θέση της Επιτροπής, με συνέπεια να μην λάβει υπόψη του, ως όφειλε, την επιχειρηματολογία της αναιρεσείουσας σχετικά με την υποχρέωση διαφάνειας.

⁽¹⁾ ΕΕ 2001, L 145, σ. 43.

Προσφυγή της 4ης Ιουλίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-443/18)

(2018/C 294/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Eggers, D. Bianchi)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία,

- παραλείποντας να διασφαλίσει, στην περιοχή περιορισμού, την άμεση αφαίρεση τουλάχιστον όλων των φυτών τα οποία έχει διαπιστωθεί ότι έχουν μολυνθεί από τον οργανισμό *Xylella fastidiosa* εφόσον βρίσκονται στην προσβεβλημένη περιοχή σε απόσταση 20 χιλιομέτρων από τα όρια αυτής της προσβεβλημένης περιοχής με το υπόλοιπο έδαφος της Ένωσης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2015/789 ⁽¹⁾.
- παραλείποντας να διασφαλίσει, επίσης στην περιοχή περιορισμού, την παρακολούθηση της παρουσίας του οργανισμού *Xylella fastidiosa* με ετήσιες έρευνες στις κατάλληλες χρονικές περιόδους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφος 7, της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2015/789.
- παραλείποντας, περαιτέρω, σε συνεχή βάση, να παρεμβαίνει άμεσα για την πρόληψη της εξαπλώσεως του οργανισμού *Xylella fastidiosa*, μέσω διαδοχικών παραβάσεων των ειδικών υποχρεώσεων που προβλέπει η απόφαση (ΕΕ) 2015/789 σχετικά με τις αντίστοιχες προσβεβλημένες περιοχές, πράγμα που επέτρεψε την επακόλουθη εξάπλωση της ασθένειας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχείο γ', και παράγραφος 7, της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2015/789, τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/29/ΕΚ ⁽²⁾ και από την υποχρέωση της καλόπιστης συνεργασίας την οποία προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

2) να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Τα στοιχεία τα οποία έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή, τα οποία στηρίζονται στις πληροφορίες που παρασχέθηκαν από την Ιταλική Δημοκρατία, οι έλεγχοι τους οποίους πραγματοποίησε η Επιτροπή, οι επιστημονικές γνώμες της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA) και άλλων οργανισμών καταδεικνύουν καθυστερημένες έρευνες, σημαντικές καθυστερήσεις και παραλείψεις όσον αφορά την υλοτόμηση των προσβεβλημένων φυτών όχι μόνον κατά την ημερομηνία αποστολής της αιτιολογημένης γνώμης, αλλά και κατά την ημερομηνία ασκήσεως της παρούσας προσφυγής. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρεί αποδεδειγμένη τη διαρκή και γενική παραβίαση εκ μέρους της Ιταλίας της υποχρέωσης αποτροπής της εξάπλωσής της ασθένειας κατά τα προβλεπόμενα στα ανωτέρω άρθρα.

- (¹) Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/789 της Επιτροπής, της 18ης Μαΐου 2015, σχετικά με μέτρα για την πρόληψη της εισαγωγής και της εξάπλωσης στην Ένωση του οργανισμού *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2015) 3415] (ΕΕ L 125, σ. 36).
- (²) Οδηγία 2000/29/ΕΚ του Συμβουλίου, της 8ης Μαΐου 2000, περί μέτρων κατά της εισαγωγής στην Κοινότητα οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά ή τα φυτικά προϊόντα και κατά της εξάπλωσής τους στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ L 169, σ. 1).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2018 — Keramag Keramische Werke κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-379/19 RENV και T-381/10 RENV) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Γαλλική αγορά ειδών υγιεινής — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συμμετοχή ορισμένων οντοτήτων στην παράβαση — Νέα αξιολόγηση των διαθέσιμων αποδεικτικών στοιχείων)

(2018/C 294/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες στην υπόθεση T-379/10 RENV: Keramag Keramische Werke GmbH, πρώην Keramag Keramische Werke AG (Ratingen, Γερμανία) και οι 5 λοιπές προσφεύγουσες των οποίων το όνομα παρατίθεται στο παράρτημα της απόφασης. Προσφεύγουσα στην υπόθεση T-381/10 RENV: Sanitec Europe Oy (Ελσίνκι, Φινλανδία) (εκπρόσωποι: P. Lindfelt, K. Struckmann, δικηγόροι, και J. Killick, barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek και J. Norris-Usher)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα, αφενός, τη μερική ακύρωση της απόφασης C(2010) 4185 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39092 — Είδη υγιεινής), και, αφετέρου, τη μείωση του ύψους του προστίμου που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες με την απόφαση αυτή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Η Keramag Keramische Werke GmbH και οι λοιπές προσφεύγουσες των οποίων το όνομα παρατίθεται στο παράρτημα φέρουν πέραν των δικαστικών εξόδων τους, και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στις υποθέσεις C-613/13 P, T-379/10 RENV και T-381/10 RENV.

⁽¹⁾ ΕΕ C 301 της 6.11.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 2018 — *Deluxe Entertainment Services Group*
κατά *EUIPO (deluxe)*

(Υπόθεση T-222/14 RENV) ⁽¹⁾

{*Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης deluxe — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [γυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 [γυν άρθρο 94 του κανονισμού 2017/1001]}*

(2018/C 294/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Deluxe Entertainment Services Group Inc.* (Burbank, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: L. Gellman, solicitor, και M. Esteve Sanz, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Palmero Cabezas)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του *EUIPO* της 22ας Ιανουαρίου 2014 (υπόθεση R 1250/2013-2), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού σημείου *deluxe* ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη *Deluxe Entertainment Services Group Inc.* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 175 της 10.6.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2018 — *Transtec* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-616/15) ⁽¹⁾

{*ΕΤΑ — Χώρες ΑΚΕ — Συμφωνία του Κοτονού — Πρόγραμμα στηρίξεως πολιτιστικών πρωτοβουλιών στις πορτογαλόφωνες χώρες της Αφρικής — Ποσά που καταβλήθηκαν από την Επιτροπή στην οντότητα που είναι αρμόδια για την οικονομική εκτέλεση του προγράμματος στη Γουινέα-Μπισάου — Ανάκτηση κατόπιν οικονομικού ελέγχου — Συμφηφισμός απαιτήσεων — Αναλογικότητα — Αδικαιολόγητος πλουτισμός — Εξωσυμβατική ευθύνη*

(2018/C 294/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: *Transtec* (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικά A. Aresu και S. Bartelt, στη συνέχεια A. Aresu)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΔΕΕ για την ακύρωση των αποφάσεων συμψηφισμού που περιέχονται σε έγγραφα της Επιτροπής της 27ης Αυγούστου, της 7ης, 16ης, 23ης και 25ης Σεπτεμβρίου 2015, για την ανάκτηση ποσού 624 388,73 ευρώ, που αντιστοιχεί σε μέρος προκαταβολών που χορηγήθηκαν στην προσφεύγουσα-ενάγουσα στο πλαίσιο προγράμματος στηρίξεως πολιτιστικών πρωτοβουλιών στη Γουινέα-Μπισάου, το οποίο χρηματοδοτήθηκε από το ένατο Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης (ΕΤΑ), πλέον τόκων υπερημερίας, και, αφετέρου, αίτημα βάσει του άρθρου 268 ΣΔΕΕ για την επιστροφή ποσών λόγω φερόμενου αδικαιολόγητου πλουτισμού, καθώς και για την καταβολή αποζημιώσεως για τη ζημία που φέρεται ότι υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα λόγω των ενεργειών της Επιτροπής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει εν μέρει τις αποφάσεις συμψηφισμού που περιέχονται σε έγγραφα της Επιτροπής της 27ης Αυγούστου, της 7ης, 16ης, 23ης και 25ης Σεπτεμβρίου 2015, για την ανάκτηση ποσού 624 388,73 ευρώ, που αντιστοιχεί σε μέρος προκαταβολών που χορηγήθηκαν στην προσφεύγουσα-ενάγουσα στο πλαίσιο προγράμματος στηρίξεως πολιτιστικών πρωτοβουλιών στη Γουινέα-Μπισάου, το οποίο χρηματοδοτήθηκε από το ένατο Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης (ΕΤΑ), πλέον τόκων υπερημερίας, στο μέτρο που αφορούν την ανάκτηση ποσού 312 265,42 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στις μη επιλέξιμες δαπάνες που εντοπίστηκαν με τη δεύτερη διαπίστωση της έκθεσης ελέγχου FED 2007/20859 σχετικά με την προϋπολογιζόμενη δαπάνη λειτουργίας και ολοκληρώσεως του προγράμματος με στοιχεία αναφοράς FED/2010/249-005.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Επιτροπή και η Transtec φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 27 της 25.1.2016

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Ιουλίου 2018 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-88/17) ⁽¹⁾

[ΕΓΤΑΑ — Τελευταίο έτος εφαρμογής της περιόδου προγραμματισμού 2007-2013 — Εκκαθάριση των λογαριασμών των οργανισμών πληρωμών των κρατών μελών — Απόφαση που κηρύσσει ορισμένο ποσό ως ποσό που δεν επαναχρησιμοποιείται στο πλαίσιο του προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης της Αυτόνομης Κοινότητας της Extremadura — Μέθοδος υπολογισμού — Άρθρο 69, παράγραφος 5β, του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη]

(2018/C 294/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: M. A. Sampol Pucurull και M. J. García-Valdecasas Dorrego)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Aquilina και M. Morales Puerta)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΔΕΕ, με αίτημα τη μερική ακύρωση της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2016/2113 της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2016, σχετικά με την εκκαθάριση λογαριασμών των οργανισμών πληρωμών των κρατών μελών όσον αφορά δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) για το τελευταίο έτος εφαρμογής της περιόδου προγραμματισμού 2007-2013 του ΕΓΤΑΑ (16 Οκτωβρίου 2014-31 Δεκεμβρίου 2015) (ΕΕ 2016, L 327, σ. 79), με την οποία η Επιτροπή χαρακτήρισε ως «ποσό που δεν επαναχρησιμοποιείται» το ποσό των 5 364 682,52 ευρώ στο πλαίσιο της εκκαθάρισης των λογαριασμών του οργανισμού πληρωμών της Extremadura.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 95 της 27.3.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Μαΐου 2018 — RT κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-98/17) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αναρρωτική άδεια — Άρθρο 59, παράγραφος 1, του ΚΥΚ — Εσωτερικοί κανόνες σχετικά με τις ιατρικές εξετάσεις σε συνδυασμό με την απουσία από την εργασία για λόγους υγείας και τις περιοδικές ιατρικές εξετάσεις των προσώπων που διεκδικούν το επίδομα αναπηρίας — Ιατρικό πιστοποιητικό — Έλλειψη υπογραφής και σφραγίδας του ιατρού — Παροχή ιατρικών συμβουλών εξ αποστάσεως μέσω Διαδικτύου — Μη αποδοχή)

(2018/C 294/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: RT (εκπρόσωπος: C. Bernard-Glanz, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: J. Steele και E. Taneva)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης του Κοινοβουλίου της 30ής Ιουνίου 2016 με την οποία απορρίφθηκε έγγραφο προσκομισθέν από τον προσφεύγοντα στις 27 Ιουνίου 2016 ως απαράδεκτο ιατρικό πιστοποιητικό περί χορήγησης αναρρωτικής άδειας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 30ής Ιουνίου 2016 με την οποία απορρίφθηκε έγγραφο προσκομισθέν από τον RT στις 27 Ιουνίου 2016 ως απαράδεκτο ιατρικό πιστοποιητικό περί χορήγησης αναρρωτικής άδειας.
- 2) Καταδικάζει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 129 της 24.4.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 2018 — HF κατά Κοινοβουλίου(Υπόθεση T-218/17) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Άρθρο 24 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης — Αίτημα αρωγής — Άρθρο 12α του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης — Ηθική παρενόχληση — Συμβουλευτική επιτροπή για την παρενόχληση και την πρόληψή της στον χώρο εργασίας — Απορριπτική απόφαση επί του αιτήματος αρωγής — Δικαίωμα ακρόασης — Αρχή της εκατέρωθεν ακρόασεως — Άρνηση κοινοποίησης της γνωμοδότησης της συμβουλευτικής επιτροπής και των πρακτικών της εξέτασης των μαρτύρων — Διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας — Εύλογο χρονικό διάστημα)

(2018/C 294/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: HF (εκπρόσωπος: A. Tymen, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: E. Taneva και M. Ecker)

Αντικείμενο

Προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, με αίτημα, αφενός, την ακύρωση, της αποφάσεως του Κοινοβουλίου της 3ης Ιουνίου 2016 με την οποία η αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων πρόσληψης αρχή του θεσμικού αυτού οργάνου απέρριψε το αίτημα αρωγής που υπέβαλε η προσφεύγουσα-ενάγουσα στις 11 Δεκεμβρίου 2014 και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται ότι υπέστη λόγω των παράνομων ενεργειών της αρχής αυτής κατά την εξέταση του εν λόγω αιτήματος αρωγής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στην καταβολή του ενός τετάρτου των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η HF.
- 3) Η HF φέρει τα τρία τέταρτα των δικαστικών εξόδων της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 178 της 6.6.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 2018 — Vienna International Hotelmanagement κατά EUIPO (Vienna House και VIENNA HOUSE)(Υποθέσεις T-402/17 και T-403/17) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αιτήσεις καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Vienna House και του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης VIENNA HOUSE — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 2017/1001] }

(2018/C 294/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vienna International Hotelmanagement AG (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωπος: E. Zrzavy, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Hanf)

Αντικείμενο

Προσφυγές κατά των αποφάσεων του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 25ης Απριλίου 2017 (υποθέσεις R 333/2016-4 και R 332/2016-4), σχετικά με αιτήσεις καταχωρίσεως, αφενός, του λεκτικού σημείου Vienna House και, αφετέρου, του εικονιστικού σημείου VIENNA HOUSE ως σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Συνεκδικάζει τις υποθέσεις T-402/17 και T-403/17 προς έκδοση κοινής απόφασης.
- 2) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 3) Καταδικάζει τη Vienna International Hotelmanagement AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 277 της 21.8.2017.

Προσφυγή της 23ης Μαΐου 2018 — García Ruiz κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-322/18)

(2018/C 294/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Faustino-Francisco García Ruiz (Alcorcón, Ισπανία) (εκπρόσωπος: C. Manzano Ledesma, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να θεωρήσει ότι δια της παρούσης προσφυγής βάλλεται η πράξη της Επιτροπής Αναφορών και, αφού κρίνει παραδεκτή την προσφυγή, να αποφανθεί ότι συντρέχει προσβολή των δικαιωμάτων, ούτως ώστε με τον τρόπο αυτόν να διασφαλισθούν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- να καταδικάσει, εφόσον παρίσταται αναγκαίο, στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι:

Η υπό κρίση προσφυγή ασκείται για τον λόγο ότι η Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου παρέλειψε να απευθύνει στον προσφεύγοντα πράξη εκτός συστάσεως ή γνώμη, μη προστατεύοντας το δικαίωμά του, κατά παράβαση της Συνθήκης, συμφώνως προς όσα ορίζουν τα άρθρα 232, παράγραφος 3, ΣΕΚ και 265, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.

Οι αποφάσεις τις οποίες εξέδωσε η δημόσια διοίκηση της Comunidad de Madrid και τα δικαστήρια προκαλούν βλάβη στα δικαιώματα και στα οικονομικά του συμφέροντα λόγω προσβολής του δικαιώματος εισπράξεως συμπληρωματικών παροχών πέραν της κρατικής συντάξεως που του έχει αναγνωρίσει η Comunidad de Madrid.

Η διοικητική απόφαση της Comunidad de Madrid και οι εκδοθείσες δικαστικές αποφάσεις Tribunales συνιστούν άιση μεταχείριση και δυσμενή διάκριση, όσον αφορά τις λαμβανόμενες παροχές, μεταξύ εθελουσίως και αναγκαστικώς συνταξιοδοτηθέντων.

Δεδομένου ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει αρμοδιότητα σε συνταξιοδοτικά ζητήματα, εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να διαφυλάξει το δικαίωμα του προσφεύγοντος αφού η δημόσια διοίκηση και τα εθνικά δικαστήρια δεν δέχθηκαν το δικαίωμα που παρέχεται βάσει της πάγιας νομολογίας των δικαστηρίων της Ένωσης και των οδηγιών που αφορούν τη ισότητα ως προς τις λαμβανόμενες παροχές, μολονότι δεν υφίσταται αντικειμενική διαφοροποίηση από πραγματικής και νομικής απόψεως ως προς τις λαμβανόμενες παροχές μεταξύ των δύο προαναφερθισών κατηγοριών συνταξιούχων.

Προσφυγή της 31ης Μαΐου 2018 — NEC Corporation κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-341/18)

(2018/C 294/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: NEC Corporation (Τόκιο, Ιαπωνία) (εκπρόσωποι: R. Bachour, Solicitor, O. Brouwer και A. Pliego Selie, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2018) 1768 τελικό, της 21ης Μαρτίου 2018, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση ΑΤ.40136 — Πυκνωτές) καθόσον με την απόφαση αυτή διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα παρέβη το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ,
- επικουρικός, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που επιβάλλει πρόστιμο στην προσφεύγουσα, και/ή
- όλως επικουρικός, να ασκήσει την πλήρη δικαιοδοσία του προκειμένου να προσαρμόσει το πρόστιμο — υπό το πρίσμα των επιχειρημάτων που παρατίθενται στο πλαίσιο των δύο πρώτων λόγων ακυρώσεως — σε επίπεδο σύμφωνο με το δίκαιο και με το σκεπτικό της νομικής έννοιας της υποτροπής ως επιβαρυντικής περιστάσεως η οποία δικαιολογεί προσαύξηση του προστίμου καθώς και σύμφωνο με την αρχή της αναλογικότητας, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και πλάνη εκτιμήσεως και στερείται αιτιολογίας αναφορικά με την εφαρμογή του κριτηρίου της υποτροπής ως επιβαρυντικής περιστάσεως κατά την επιβολή του προστίμου στην NEC Corporation και ότι το επιβληθέν πρόστιμο παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προσβάλλει τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας, καθόσον, στο άρθρο 1, αφήνει να εννοηθεί ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε η ίδια στη διαπιστωθείσα παράβαση, μολονότι τούτο δεν προβλήθηκε ούτε καν υπονοήθηκε στην ανακοίνωση των αιτιάσεων. Επιπλέον, η διαπίστωση αυτή ενέχει νομική και πραγματική πλάνη και περιλαμβάνει αντιφατική διαπίστωση και αιτιολογία στο μέτρο που ταυτόχρονα φέρεται να αναγνωρίζει (πλην όμως χαρακτηρίζοντας ως μη κρίσιμο) ότι η NEC Corporation δεν είχε γνώση της παραβάσεως και να θεωρεί ότι η NEC Corporation είναι ρητώς υπεύθυνη ως μητρική εταιρία για τον (υποτιθέμενο) έλεγχο της Tokin Corporation για ορισμένο χρονικό διάστημα.

3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέλειψε να εφαρμόσει στο βασικό ποσό του επιβληθέντος στην NEC Corporation προστίμου την ίδια μείωση του βασικού ποσού του προστίμου που επέβαλε στην Tokin Corporation, και, επιπλέον, ότι η Επιτροπή, για τον καθορισμό του προστίμου, θα έπρεπε να είχε εφαρμόσει μια μέση αξία πωλήσεων αντί να στηριχθεί στη μη αντιπροσωπευτική αξία των πωλήσεων του τελευταίου έτους της διαπιστωθείσας παραβάσεως. Οι παραλείψεις αυτές οδηγούν σε σφάλματα στον υπολογισμό του προστίμου και/ή σε δυσανάλογο πρόστιμο (καθώς και σε έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά το πρώτο στοιχείο, στο μέτρο που στο σκεπτικό της προσβαλλόμενης αποφάσεως δεν εκτίθεται για ποιο λόγο η ίδια μείωση προφανώς δεν εφαρμόστηκε στο βασικό ποσό του επιβληθέντος στην NEC Corporation προστίμου).

Προσφυγή της 30ής Μαΐου 2018 — Nichicon Corporation κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-342/18)

(2018/C 294/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nichicon Corporation (Κιότο, Ιαπωνία) (εκπρόσωποι: A. Ablasser-Neuhuber, F. Neumayr, G. Fussenegger και H. Kühnert, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση της Επιτροπής C(2018) 1768 τελικό, της 21ης Μαρτίου 2018, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση AT.40136 — Πυκνωτές) καθόσον εφαρμόζεται στην προσφεύγουσα·
- επικουρικώς, να ακυρώσει εν μέρει:
 - α) το άρθρο 1, στοιχείο στ', της προσβαλλόμενης αποφάσεως, με το οποίο διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε σε ενιαία και διαρκή παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ στον τομέα των ηλεκτρολυτικών πυκνωτών ο οποίος καλύπτει το σύνολο του ΕΟΧ, παράβαση η οποία συνίστατο σε συμφωνίες και/ή σε εναρμονισμένες πρακτικές που είχαν ως αντικείμενο τον συντονισμό της τιμολογιακής συμπεριφοράς από τις 26 Ιουνίου 1998 έως τις 31 Μαΐου 2010,
 - β) το άρθρο 2, στοιχείο θ', της προσβαλλόμενης αποφάσεως, με το οποίο επιβάλλεται πρόστιμο ύψους 72 901 000 στην προσφεύγουσα, και
- να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα δυνάμει του άρθρου 261 ΣΛΕΕ και του άρθρου 31 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου·
- εν πάση περιπτώσει, να υποκαταστήσει την εκτίμηση της Επιτροπής με τη δική του όσον αφορά το ποσό του προστίμου και να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα δυνάμει του άρθρου 261 ΣΛΕΕ και του άρθρου 31 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το άρθρο 134 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά.

Η προβαλλόμενη αυτή πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά αφορά συγκεκριμένα τρεις περιόδους επαφών. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή πρόεβη σε εσφαλμένες διαπιστώσεις των πραγματικών περιστατικών τα οποία δεν αποδεικνύονται επαρκώς. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή εσφαλμένα δέχτηκε παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τον χαρακτηρισμό ως ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως και το τεκμήριο ευθύνης της προσφεύγουσας για συμμετοχή.

Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αφορά σφάλματα της Επιτροπής αναφορικά τόσο με τον χαρακτηρισμό των διαπιστωθεισών επαφών ως ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως όσο και με την ευθύνη της προσφεύγουσας για την παράβαση αυτή. Πρώτον, η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμον την έκταση μιας ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως. Δεύτερον, η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα καθόσον θεώρησε την προσφεύγουσα υπεύθυνη για επαφές στις οποίες η τελευταία δεν συμμετείχε. Τρίτον, η Επιτροπή εσφαλμένα κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η παράβαση εξακολούθησε αδιαλείπτως πριν τις 7 Νοεμβρίου 2003. Τέταρτον, η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα καθόσον θεώρησε την προσφεύγουσα υπεύθυνη για συνεχή συμμετοχή σε ενιαία και διαρκή παράβαση μετά τις 10 Νοεμβρίου 2008. Συνεπώς, η εξουσία της προς επιβολή κυρώσεων στην προσφεύγουσα έχει παραγραφεί. Πέμπτον, η Επιτροπή εσφαλμένα έκρινε ότι η συμμετοχή της προσφεύγουσας σε ενιαία και διαρκή παράβαση συνεχίστηκε παρά τη ρητή αποστασιοποίηση της τελευταίας.

3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται έλλειψη δικαιοδοσίας.

4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τον καθορισμό του προστίμου.

Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα προβάλλει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τον καθορισμό του προστίμου. Πρώτον, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας και παρέβη τις κατευθυντήριες γραμμές της για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων καθόσον εσφαλμένα έλαβε ως βάση υπολογισμού του προστίμου τη συνολική αξία πωλήσεων εντός του ΕΟΧ. Δεύτερον και τρίτον, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας καθώς και την αρχή *ne bis in idem* και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως, καθόσον καθόρισε εσφαλμένα τόσο τον συντελεστή σοβαρότητας όσο και το επιπρόσθετο ποσό. Τέταρτον, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας και την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως, καθόσον παρέλειψε να λάβει δεόντως υπόψη κατά τον καθορισμό του προστίμου την περιορισμένη συμμετοχή της προσφεύγουσας. Επιπλέον, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας και παρέβη τις κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων καθόσον δεν έλαβε υπόψη ως ελαφρυντικές περιστάσεις την τυχόν αμέλεια της προσφεύγουσας και τον ιδιαίτερα περιορισμένο ρόλο της και την ανταγωνιστική συμπεριφορά της.

5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση ουσιώδους τύπου.

Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αφορά την προβαλλόμενη παράβαση από την Επιτροπή ουσιώδους τύπου κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, καθόσον δεν κοινοποίησε στη Nichicon συμπληρωματική ανακοίνωση αιτιάσεων και έθεσε σε αυτήν ιδιαίτερα σύντομη προθεσμία προκειμένου να αμυνθεί.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

Προσφυγή της 3ης Ιουνίου 2018 — Tokin Corporation κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-343/18)**

(2018/C 294/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tokin Corporation (Sendai City, Ιαπωνία) (εκπρόσωποι: C. Thomas, T. Yuen και M. Perez, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο στ', της αποφάσεως της Επιτροπής C(2018) 1768, της 21ης Μαρτίου 2018, κατά το μέτρο που επιβάλλει πρόστιμο ύψους 5 036 000 ευρώ στην TOKIN Corporation, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με την NEC Corporation·
- να μειώσει το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην TOKIN Corporation, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με την NEC Corporation, με το άρθρο 2, στοιχείο στ', της εν λόγω αποφάσεως·
- να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο ζ', της εν λόγω αποφάσεως καθόσον επιβάλλει πρόστιμο ύψους 814 000 ευρώ στην TOKIN Corporation·
- να μειώσει το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην TOKIN Corporation με το άρθρο 2, στοιχείο ζ', της εν λόγω αποφάσεως· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 23, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003 ⁽¹⁾ και παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως καθόσον στηρίχθηκε στα έτη 2011-2012 ως περίοδο αναφοράς για τον καθορισμό της αξίας των πωλήσεων.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 23, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003 και παραβίασε την αρχή της προσωπικής ευθύνης, καθόσον προέβη σε μείωση του βασικού ποσού του προστίμου λόγω ελαφρυντικών περιστάσεων αντί να μειώσει τον συντελεστή βαρύτητας που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό του βασικού ποσού σε σχέση με μια πτυχή της παραβάσεως για την οποία η προσφεύγουσα κρίθηκε υπεύθυνη.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2018 — Rubycon και Rubycon Holdings κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-344/18)**

(2018/C 294/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Rubycon Corp. (Ina City, Ιαπωνία) και Rubycon Holdings Co. Ltd (Ina City) (εκπρόσωποι: J. Rivas Andrés, A. Federle και M. Relange, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2018) 1768 τελικό, της 21ης Μαρτίου 2018, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ στην υπόθεση ΑΤ.40136 — Πυκνωτές — κατά το μέρος που αφορά τη Rubycon και ειδικότερα το άρθρο 1, στοιχείο η', το άρθρο 2, στοιχείο ια', το άρθρο 2, στοιχείο ιβ', και το άρθρο 4·
- να μειώσει σημαντικά το πρόστιμο που επιβλήθηκε στη Rubycon δυνάμει του άρθρου 2 της προσβαλλόμενης αποφάσεως σε επίπεδο το οποίο να μη συνεπάγεται δυσμενή διάκριση και να επιβραβεύει το εξαιρετικό επίπεδο συνεργασίας της Rubycon·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την άρνηση της Επιτροπής, λόγω της αυξημένης βαρύτητας της παραβάσεως, να χορηγήσει στη Rubycon το προνόμιο της «μερικής απαλλαγής» δυνάμει του σημείου 26 της ανακοινώσεως της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε υποθέσεις συμπράξεων (καρτέλ) ⁽¹⁾.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη και ενέχει πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την απόφαση της Επιτροπής να μην αποκλίνει από τις κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1/2003 ⁽²⁾ και να μη χορηγήσει στη Rubycon επιπρόσθετη μείωση του προστίμου, κατά παραβίαση των αρχών του δικαίου της Ένωσης περί αναλογικότητας και ίσης μεταχειρίσεως, καθώς και της αρχής της εξατομικεύσεως των ποινών και κυρώσεων.

⁽¹⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε υποθέσεις συμπράξεων (καρτέλ) (ΕΕ 2006, C 298, σ. 17).

⁽²⁾ Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2).

Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2018 — Ukrselhosprom PCF και Versobank κατά ΕΚΤ**(Υπόθεση T-351/18)**

(2018/C 294/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Ukrselhosprom PCF LLC (Solone, Ουκρανία) και Versobank AS (Ταλίν, Εσθονία) (εκπρόσωποι: O. Behrends, L. Feddern και M. Kirchner, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ)

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση υπ' αριθ. ECB/SSM/2018-EE-1 WHD-2017-0012 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 26ης Μαρτίου 2018, με την οποία ανακλήθηκε η άδεια λειτουργίας τράπεζας της Versobank AS·
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν έντεκα λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ δεν είναι αρμόδια για την έκδοση απόφασης σχετικής με την εκκαθάριση της Versobank AS.
2. Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ παρέλειψε να προβεί σε δική της εκτίμηση σχετική με τα ζητήματα καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (ΚΕΧ) και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας (ΧΤ) που ανακύπτουν.
3. Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ παρέλειψε να ερευνήσει και να αξιολογήσει προσεκτικά και αμερόληπτα όλες τις κρίσιμες πτυχές της υπόθεσης, ιδίως όσον αφορά κινδύνους ΚΕΧ/ΧΤ και συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις.
4. Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ παρανόμως απέρριψε άλλες δυνατότητες, ιδίως την πώληση της Versobank ή την παροχή στη Versobank της δυνατότητας να προβεί σε εκούσια εκκαθάριση.
5. Με τον πέμπτο λόγο υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισης.
6. Με τον έκτο λόγο υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας.
7. Με τον έβδομο λόγο υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ παραβίασε την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου.
8. Με τον όγδοο λόγο προσάπτουν στην ΕΚΤ κατάχρηση εξουσίας.
9. Με τον ένατο λόγο υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασης.
10. Με τον δέκατο λόγο υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας.
11. Με τον ενδέκατο λόγο υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της.

Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2018 — Nirpon Chemi-Con Corporation κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-363/18)

(2018/C 294/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nirpon Chemi-Con Corporation (Τόκιο, Ιαπωνία) (εκπρόσωποι: H. Niemeyer, M. Röhrig, D. Schlichting και I. Stoicescu, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της ή εν μέρει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 21ης Μαρτίου 2018 σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (ΑΤ.40136 — Πυκνωτές).
- επικουρικός, να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο ζ', της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 21ης Μαρτίου 2018.
- επικουρικός, να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 2, στοιχείο ζ', της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 21ης Μαρτίου 2018, ασκώντας την πλήρη δικαιοδοσία του σύμφωνα με το άρθρο 261 ΣΛΕΕ και το άρθρο 31 του κανονισμού 1/2003 ⁽¹⁾.
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως και παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή προσέβαλε το δικαίωμά της ακροάσεως καθόσον δεν της επέτρεψε την πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα της υποθέσεως στα οποία παραπέμπει με την προσβαλλόμενη απόφαση, δεν παρέσχε όλα τα δυνητικώς απαλλακτικά αποδεικτικά στοιχεία, δεν εξέδωσε συμπληρωματική ανακοίνωση αιτιάσεων αντί για επιστολή πραγματικών περιστατικών προκειμένου να θεραπεύσει τις ελλείψεις της αρχικής ανακοίνωσης αιτιάσεων, και δεν παρέσχε επαρκή πρόσβαση στα πρακτικά των συναντήσεων με τα άλλα μέρη.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν προσκόμισε ακριβή και συγκλίνοντα αποδεικτικά στοιχεία περί παραβάσεως με επιπτώσεις στον ΕΟΧ καθ' όλη τη διάρκεια της προβαλλομένης παραβάσεως.

Επιπλέον, η Επιτροπή δεν προσκόμισε ακριβή και συγκλίνοντα αποδεικτικά στοιχεία περί παραβάσεως με επιπτώσεις στον ΕΟΧ καθ' όλη τη διάρκεια της προβαλλομένης παραβάσεως και ειδικότερα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τις συναντήσεις της ECC (1998-2003) και με τις λοιπές τριμερείς και πολυμερείς συναντήσεις και τις επιπτώσεις τους στον ΕΟΧ κατά τη διάρκεια των ετών 2009-2012.

3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται έλλειψη επαρκών αποδείξεων περί ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως.

Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως που να καλύπτει όλα τα είδη των προβαλλόμενων συναντήσεων σχετικά με το σύνολο των ηλεκτρολυτικών πυκνωτών αλουμινίου και τανταλίου για διάστημα δεκαεσσάρων ετών και με επιπτώσεις στον ΕΟΧ, στο μέτρο που δεν προσδιόρισε επαρκώς κατά νόμον ένα συνολικό σχέδιο το οποίο να επιδιώκει έναν ενιαίο και αντίθετο προς τους κανόνες του ανταγωνισμού οικονομικό σκοπό, ούτε απέδειξε ότι υφίστατο πρόσθετος σύνδεσμος μεταξύ των διάφορων συναντήσεων.

4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι δεν υφίστατο παράβαση εξ αντικειμένου.

Η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφορά συνιστούσε παράβαση εξ αντικειμένου, στο μέτρο που οι υποτιθέμενες ανταλλαγές σχετικά με τη μελλοντική τιμή και τις πληροφορίες για τις παραδόσεις, κατά τις συναντήσεις και τις επαφές που αφορούσαν τις πωλήσεις εντός του ΕΟΧ, ήταν σποραδικές και πολύ περιορισμένης εκτάσεως.

5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται έλλειψη αρμοδιότητας της Επιτροπής.

Η Επιτροπή εσφαλμένα υποστήριξε ότι ήταν αρμόδια για την προβαλλόμενη παράβαση, διότι δεν προσκόμισε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που να συνδέουν την προβαλλόμενη παράβαση με τον ΕΟΧ. Η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία σύμφωνα με τα οποία, κατ' ουσίαν, ουδεμία από τις διμερείς και τριμερείς επαφές είχαν οποιαδήποτε επίπτωση επί των πωλήσεων εντός του ΕΟΧ, δεδομένου ότι οι επαφές αυτές ήταν επικεντρωμένες σε μη ευρωπαίους πελάτες. Η Επιτροπή δεν απέδειξε τους ισχυρισμούς της ότι οι Ιάπωνες κατασκευαστές πυκνωτών συμμετείχαν στις συναντήσεις με σκοπό να περιορίσουν τον ανταγωνισμό εντός του ΕΟΧ.

6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 23, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1/2003 και των κατευθυντηρίων γραμμών της Επιτροπής για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων ⁽²⁾, καθώς και παραβίαση των θεμελιωδών αρχών σχετικά με τον καθορισμό προστίμων, συγκεκριμένα των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας.

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 23, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1/2003 και τις κατευθυντήριες γραμμές της για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων, καθώς και ότι παραβίασε τις θεμελιώδεις αρχές σχετικά με τον καθορισμό των προστίμων και συγκεκριμένα τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της αναλογικότητας, καθόσον έλαβε υπόψη δυσανάλογη αξία πωλήσεων, ενώ παρέλειψε να λάβει υπόψη τους περιορισμένους δεσμούς της προβαλλόμενης παραβάσεως με τον ΕΟΧ.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).
- (²) Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23 παράγραφος 2 σημείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2).

Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2018 — Intas Pharmaceuticals κατά EUIPO — Laboratorios Indas (INTAS)

(Υπόθεση T-380/18)

(2018/C 294/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Intas Pharmaceuticals Ltd (Ahmedabad, Ινδία) (εκπρόσωπος: M. Edenborough, QC)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcón, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης INTAS — Υπ' αριθ. 14 153 811 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 16ης Απριλίου 2018 στην υπόθεση R 815/2017-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- εναλλακτικώς, να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση ώστε να αναπεμφθεί η ανακοπή ενώπιον του τμήματος ανακοπών προκειμένου να αποφανθεί αυτό εκ νέου επί της ανακοπής·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής και ενώπιον του τμήματος προσφυγών·
- εναλλακτικώς, εάν παρέμβει η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα από κοινού και εις ολόκληρον στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής και ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2018 — Sta*Ware EDV Beratung κατά EUIPO — Accelerate IT Consulting (businessNavi)

(Υπόθεση T-383/18)

(2018/C 294/69)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sta*Ware EDV Beratung GmbH (Starnberg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Bölling και M. Graf, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Accelerate IT Consulting GmbH (Ahlen, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης businessNavi — Υπ' αριθ. 9 155 698 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας Μαΐου 2018 στην υπόθεση R 434/2017-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση, στο μέτρο που με αυτήν ακυρώθηκε η απόφαση του τμήματος ακυρώσεων της 16ης Φεβρουαρίου 2017 (υπ' αριθ. 12 336 C απόφαση περί κηρύξεως ακυρότητας), ούτως ώστε να διατηρηθεί η καταχώριση του υπ' αριθ. 9 155 698 σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης businessNavi (Bildmarke) για τις ακόλουθες υπηρεσίες της κλάσης 42,
- Ενημέρωση λογισμικού ηλεκτρονικών υπολογιστών, Παροχή συμβουλών στον τομέα του υλικού ηλεκτρονικών υπολογιστών, Παροχή συμβουλών σε σχέση με λογισμικό ηλεκτρονικών υπολογιστών, Ανάλυση συστημάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών, Σχεδιασμός συστημάτων πληροφορικής, Διαχείριση δεδομένων σε διακομιστές, Υπηρεσίες προγραμματιστή στον τομέα της πληροφορικής, Παροχή συμβουλών στον τομέα της πληροφορικής (υπηρεσίες προγραμματιστή), Εκπόνηση προγραμμάτων επεξεργασίας δεδομένων, Σχεδιασμός λογισμικού, Εφαρμογή προγραμμάτων πληροφορικής σε δίκτυα, Εγκατάσταση και συντήρηση λογισμικού ηλεκτρονικών υπολογιστών για πρόσβαση στο Διαδίκτυο, Εγκατάσταση λογισμικού, Διαμόρφωση δικτύων ηλεκτρονικών υπολογιστών μέσω λογισμικού, Παρακολούθηση των αποδόσεων και ανάλυση της λειτουργίας δικτύου, Διαχείριση διακομιστών, Υπηρεσίες διαχείρισης μηχανικών έργων σε σχέση με την πληροφορική.
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του άρθρου 18 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με τον κανόνα 22, παράγραφοι 3 και 4, και τον κανόνα 40, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής.

Προσφυγή-αγωγή της 27ης Ιουνίου 2018 — Iccrea Banca κατά Επιτροπής και ΕΣΕ

(Υπόθεση T-386/18)

(2018/C 294/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: P. Messina, F. Isgro και A. Dentoni Litta, δικηγόροι)

Καθών-εναγόμενοι: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την απόφαση του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης SRB/ES/SRF/2018/03 της 12ης Απριλίου 2018 και, ενδεχομένως, τα παραρτήματά της, καθώς και τις τυχόν μεταγενέστερες αποφάσεις του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, ακόμη και αν δεν είναι γνωστές, στις οποίες στηρίχθηκε η Banca d'Italia (Τράπεζα της Ιταλίας) για την έκδοση των αποφάσεων υπ' αριθ. 0517765/18 της 27ης Απριλίου 2018 και υπ' αριθ. 0646641/18 της 28ης Μαΐου 2018·
- να υποχρεώσει το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης να αποκαταστήσει τη ζημία που προκάλεσε στην Iccrea Banca κατά την άσκηση των καθηκόντων του για τον καθορισμό των οφειλόμενων από την προσφεύγουσα-ενάγουσα συνεισφορών, ζημία η οποία συνίσταται στις υψηλότερες συνεισφορές που κατέβαλε η Iccrea Banca·
- επικουρικώς, στην περίπτωση που τα ανωτέρω αιτήματα δεν γίνουν δεκτά, να κηρύξει την ακυρότητα του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχεία α' και στ', [του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63] (ή, ενδεχομένως, του κανονισμού αυτού στο σύνολό του) λόγω παραβίασεως των θεμελιωδών αρχών της ίσης μεταχείρισεως, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας·
- σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή-αγωγή της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης SRB/ES/SRF/2018/03 της 12ης Απριλίου 2018 και των παραρτημάτων καθώς και κατά των τυχόν μεταγενέστερων αποφάσεων του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, ακόμη και αν δεν είναι γνωστές, βάσει των οποίων καθορίστηκαν οι οφειλόμενες από την προσφεύγουσα-ενάγουσα συνεισφορές δυνάμει του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 ⁽¹⁾.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από πλημμελή εξέταση, εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 5, [παράγραφος 1], στοιχείο α', του κανονισμού 2015/63 καθώς και παραβίαση των αρχών της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της χρηστής διοικήσεως
 - Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 5, [παράγραφος 1], στοιχείο α', του κανονισμού 2015/63 κατά τον υπολογισμό των οφειλόμενων από την προσφεύγουσα-ενάγουσα συνεισφορών, καθόσον δεν έλαβε υπόψη την εφαρμογή των ενδοομιλικών υποχρεώσεων.

2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πλημμελή εξέταση, εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 5, [παράγραφος 1], στοιχείο στ', του κανονισμού 2015/63 καθώς και παραβίαση των αρχών της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της χρηστής διοικήσεως
- Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 5, [παράγραφος 1], στοιχείο στ', του κανονισμού 2015/63, δημιουργώντας μια κατάσταση διπλής προσμετρήσεως.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράνομη συμπεριφορά οργάνου της Ένωσης που συνεπάγεται την εξωσυμβατική ευθύνη της βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ
- Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η συμπεριφορά του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης συγκεντρώνει όλα τα στοιχεία τα οποία ανέκαθεν απαιτούσε η ευρωπαϊκή νομολογία για την άσκηση της αξιώσεως αυτής, ήτοι τον παράνομο χαρακτήρα της προσαπτόμενης στο θεσμικό όργανο συμπεριφοράς, την ύπαρξη πραγματικής ζημίας καθώς και την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της συμπεριφοράς και της ζημίας.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται, επικουρικώς και παρεμπιπτόντως, από παραβίαση των αρχών της αποτελεσματικότητας, της ισοδυναμίας και της ίσης μεταχειρίσεως, που συνεπάγονται τη μη εφαρμογή του κανονισμού 2015/63
- Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι η τυχόν αντίθεση μεταξύ του ως άνω κανονισμού και της καταστάσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας παραβιάζει τις προμνησθείσες αρχές, καθόσον πρόσωπα τα οποία βρίσκονται στην ίδια πραγματική κατάσταση με την ICCREA δικαιούνται ελαφρύνσεις συνεισφορών, πράγμα το οποίο συνεπάγεται παράνομη επιδείνωση της θέσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας και έχει ως αποτέλεσμα παρόμοιες περιπτώσεις να τυγχάνουν διαφορετικής μεταχειρίσεως.

(¹) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/63 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις εκ των προτέρων συνεισφορές σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης (ΕΕ 2017, L 156, σ. 44).

Προσφυγή της 28ης Ιουνίου 2018 — *Mellifera* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-393/18)

(2018/C 294/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: *Mellifera e. V.*, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung (Rosenfeld, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Willand, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση Ares (2018) 2087165 της Επιτροπής, της 19ης Απριλίου 2018, η οποία κοινοποιήθηκε στο προσφεύγον στις 19 Απριλίου 2018·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή στηρίζεται στον ακόλουθο λόγο ακύρωσης:

Παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 (¹) και με τη Σύμβαση του Århus (²)

- Το προσφεύγον υποστηρίζει ότι η ανανέωση της έγκρισης της δραστικής ουσίας γλυφosatη συνιστά διοικητική πράξη της οποίας μπορεί να ζητηθεί η επανεξέταση με τη διαδικασία του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006.
- Επιπλέον, προβάλλεται ιδίως ότι η ανανέωση της έγκρισης συνιστά «μέτρο με ατομικό περιεχόμενο», καθώς, στο πλαίσιο της διαδικασίας έγκρισης, λαμβάνεται απόφαση έναντι του αιτούντος.
- Περαιτέρω, υποστηρίζεται ότι, βάσει των ισχυουσών διατάξεων, η έγκριση της δραστικής ουσίας γλυφosatη μπορούσε να χορηγηθεί μόνο σε συνδυασμό με κατάλληλους περιορισμούς και όρους για την προστασία της βιοποικιλότητας.
- Τέλος, το προσφεύγον βάλλει κατά πλημμελειών της διαδικασίας για την ανανέωση της έγκρισης της δραστικής ουσίας γλυφosatη.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Århus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ 2006, L 264, σ. 13).
- (²) Σύμβαση της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη (ΟΕΕ/ΗΕ) σχετικά με την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα.

Προσφυγή της 27ης Ιουνίου 2018 — TrekStor κατά EUIPO (Theatre)

(Υπόθεση T-399/18)

(2018/C 294/72)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: TrekStor Ltd (Χονγκ Κονγκ, Κίνα) (εκπρόσωποι: O. Spieker, A. Schönfleisch, M. Alber, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Theatre — Υπ' αριθ. 16 374 886 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Απριλίου 2018 στην υπόθεση R 2238/2017-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', καθώς και του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2018 — Zhadanov κατά EUIPO (PDF Expert)

(Υπόθεση T-404/18)

(2018/C 294/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Igor Zhadanov (Οδησός, Ουκρανία) (εκπρόσωπος: P. Olson, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης PDF Expert — Υπ' αριθ. 16 257 735 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 18ης Απριλίου 2018 στην υπόθεση R 1813/2017-2

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να εγκρίνει την υπ' 16 257 735 αίτηση καταχώρισης σήματος της Ευρωπαϊκής για «Λογισμικό εφαρμογών προσωπικών ηλεκτρονικών υπολογιστών, κινητά τηλέφωνα και φορητές ηλεκτρονικές συσκευές, ιδίως, λογισμικό για την απεικόνιση, τη συρραφή και τη διαχείριση εγγράφων pdf»·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη καθότι δεν αναγνώρισε την ειδική φύση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση·
- Το τμήμα προσφυγών εκτίμησε εσφαλμένα τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία, καθόσον συνήγαγε ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα διά της χρήσεως.

Αγωγή της 3ης Ιουλίου 2018 — Holmer Dahl κατά SRB

(Υπόθεση T-405/18)

(2018/C 294/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Helene Holmer Dahl (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, C. Iglesias Megías και A. Lois Perreau de Pinninck, δικηγόροι)

Εναγόμενο: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης υπέχει εξωσυμβατική ευθύνη και να το υποχρεώσει να ανορθώσει τη ζημία την οποία υπέστη η ενάγουσα λόγω του συνόλου των πράξεων και των παραλείψεων του εξαιτίας των οποίων αυτή απώλεσε τις μετοχές που κατείχε στην Banco Popular Español, S.A.·
- να υποχρεώσει το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης να καταβάλει στην ενάγουσα:
 - ως αποζημίωση, το συνολικό ποσό των 160 558,41 ευρώ για την απομείωση των μετοχών της Banco Popular και
 - ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ποσό ύψους μέχρι 160 558,41 ευρώ ή το ποσό που θα κρίνει εύλογο το Γενικό Δικαστήριο.
- να αυξήσει το απαιτητό ποσό κατά τους αντισταθμιστικούς τόκους που υπολογίζονται από τις 7 Ιουνίου 2017 έως την έκδοση της αποφάσεως επί της παρούσας αγωγής·
- να αυξήσει το απαιτητό ποσό κατά τους αντίστοιχους τόκους υπερημερίας που υπολογίζονται από της εκδόσεως της αποφάσεως έως την πλήρη καταβολή του απαιτητού ποσού, βάσει του επιτοκίου της ΕΚΤ για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδοτήσεως, προσαυξημένου κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες·
- να καταδικάσει το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρόμοιοι προς τα όσα προβάλλονται στην υπόθεση T-659/17, Vallina Fonseca κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (2017 C 424, σ. 42).

Προσφυγή της 2ας Ιουλίου 2018 — mobile.de κατά EUIPO — Droujestvo S Ogranichena Otgovornost «Rezon» (mobile.ro)

(Υπόθεση T-412/18)

(2018/C 294/75)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: mobile.de GmbH (Dreilinden, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Lührig, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Droujestvo S Ogranichena Otgovornost «Rezon» (Σόφια, Βουλγαρία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης mobile.ro — Υπ' αριθ. 8 838 542 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Μαρτίου 2018 στην υπόθεση R 111/2015-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 64, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 2, και του άρθρου 10, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής, σε συνδυασμό με το άρθρο 64, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 60, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2, στοιχείο α', σημείο ii, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με τις αρχές που συνάγονται από το άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου και το άρθρο 61, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 4ης Ιουλίου 2018 — Portigon κατά SRB

(Υπόθεση T-413/18)

(2018/C 294/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Portigon AG (Ντίσελντορφ, Γερμανία) (εκπρόσωποι: D. Bliesener και V. Jungkind, δικηγόροι)

Καθού: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (SRB)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 12 Απριλίου 2018 απόφαση του καθού σχετικά με τον υπολογισμό των εκ των προτέρων εισφορών στο Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το 2018 (αριθμός απόφασης: SRB/ES/SRF/2018/03), κατά το μέτρο που η απόφαση αυτή αφορά την προσφεύγουσα·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρεμφερείς με εκείνους τους οποίους προέβαλε στην υπόθεση T-420/17, Portigon κατά SRB ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ 2017, C 277, σ. 56.

Προσφυγή της 4ης Ιουλίου 2018 — Silgan Closures και Silgan Holdings κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-415/18)

(2018/C 294/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Silgan Closures GmbH (Μόναχο, Γερμανία) και Silgan Holdings Inc. (Stamford, Connecticut, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: D. Seeliger, Y. Gürer, R. Grafunder και V. Weiss, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση περί ελέγχου C(2018) 2173 τελικό της 6ης Απριλίου 2018, η οποία κοινοποιήθηκε στις 24 Απριλίου 2018·
- να ακυρώσει κάθε μέτρο το οποίο ελήφθη επί τη βάσει του ελέγχου ο οποίος διεξήχθη δυνάμει της παράνομης αυτής αποφάσεως·
- να επιβάλει, ιδίως, στην Επιτροπή την υποχρέωση επιστροφής όλων των αντιγράφων των εγγράφων τα οποία συντάχθηκαν και ελήφθησαν στο πλαίσιο του ελέγχου, επ' απειλή ακυρώσεως της μελλοντικής αποφάσεως της Επιτροπής από το Γενικό Δικαστήριο· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή στηρίζεται στους εξής λόγους ακυρώσεως:

1. Προσβολή σημαντικών δικαιωμάτων άμυνας και διαδικαστικών αρχών

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες διατείνονται, ιδίως, ότι το Bundeskartellamt διαβίβασε στην Επιτροπή πληροφοριακά στοιχεία τα οποία οι προσφεύγουσες είχαν παράσχει στο Bundeskartellamt κατά την εθνική διαδικασία που διεξήχθη από το 2014 στο πλαίσιο της συνεργασίας τους και τα οποία, για τον λόγο αυτό, δεν έπρεπε να διαβιβαστούν περαιτέρω μέσω του συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών κατά το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου ⁽¹⁾.

2. Πλημμελής αιτιολογία της αποφάσεως περί ελέγχου και άκρως ευρεία και γενική περιγραφή των αντικειμένων του ελέγχου («fishing expedition») καθώς και έλλειψη επαρκών ενδείξεων.**3. Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας**

Συναφώς, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η απόφαση περί διεξαγωγής ελέγχου επί τη βάσει των ερευνών και του σταδίου της διαδικασίας του Bundeskartellamt δεν ήταν ούτε αναγκαία ούτε ενδεδειγμένη.

4. Κατάχρηση εξουσίας

Στο πλαίσιο του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, υποστηρίζεται ότι η απόφαση περί διεξαγωγής ελέγχου στηρίζεται σε στοιχεία ξένα προς τον σκοπό των εφαρμοστέων διατάξεων. Πρόκειται για αντίθετη προς τον σκοπό των εφαρμοστέων διατάξεων συνεργασία του Bundeskartellamt και της Επιτροπής, προκειμένου να καταστεί δυνατός ο κολασμός των επιχειρήσεων από την Επιτροπή, ο οποίος δεν θα μπορούσε ενδεχομένως να πραγματοποιηθεί σε εθνικό επίπεδο λόγω των νομοθετικών κενών.

5. Αναρμοδιότητα της Επιτροπής και παραβίαση της αρχής της επικουρικότητας

Συναφώς οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι δεν είναι προφανές ούτε ότι το Bundeskartellamt δεν είναι η κατάλληλη αρχή για να ολοκληρώσει νομοτύπως την ενώπιόν του εκκρεμή διαδικασία, ούτε γιατί η σε τέτοιο βαθμό εκπρόθεσμη διεξαγωγή της διαδικασίας, εξαιτίας της εκτάσεώς της ή των συνεπειών της, θα ήταν καλύτερη σε ενωσιακό επίπεδο.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

Προσφυγή της 10ης Ιουλίου 2018 — Bauer Radio κατά EUIPO — Weinstein (MUSIKISS)

(Υπόθεση T-421/18)

(2018/C 294/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bauer Radio Ltd (Peterborough, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: G. Messenger, Barrister)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Simon Weinstein (Βιέννη, Αυστρία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Ο αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MUSIKISS — Υπ' αριθ. 12 317 616 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Μαρτίου 2018 στην υπόθεση R 510/2017-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και τον αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδά τους και στα έξοδα της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 6ης Ιουλίου 2018 — Fissler κατά EUIPO (vita)**(Υπόθεση T-423/18)**

(2018/C 294/79)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fissler GmbH (Idar-Oberstein, Γερμανία) (εκπρόσωποι: G. Hasselblatt και K. Middelhoff, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης vita — Υπ' αριθ. 15 857 188 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Μαρτίου 2018 στην υπόθεση R 1326/2017-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
-

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL